

ELŐFIZETÉS:

Egész évre . . . 6 ft.
Fél évre . . . 3 ft.
Negyed évre 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét
illető küldemények a
szerkesztőnek, anyagiak
a laptulajdonosnak kül-
dendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

A tisztviselők fizetése.

Magyarország — sajnos — nincs olyan helyzetben, hogy a tisztviselői állás pusztán kitüntetésnek legyen tekinthető; nem vagyunk olyan helyzetben, hogy a köztügyek ingyen lennének elláthatók a vagyoni és szellemi intelligencia által, sőtval, hogy a tisztviselőség nobile officiumnak lenne tekinthető.

Igy van ez különben — az egy Angliát véve ki bizonyos tekintetben — mindenütt. A tisztviselői pálya nemcsak életpálya, hanem az ország tekintélyes részének egyedüli keresetforrása, megélhetésének eszköze. Igen sok ok hatott közre arra, hogy a közszükségletek ellátását nem bízzák azokra, illetve kizárólag arra a körre, mely tulajdonképpen érdekelve van, hanem állandó és rendszeresen működő tisztviselői kar fejlődött, melynek munkásságához csak segédkezet tartozik adni az állampolgár általánosan. A politikai tisztviselői karról s nem a bírőról beszélünk különösen.

A közszükségletek általános szaporodása, de meg kell vallanunk, hogy azon körülmény is, hogy az állampolgár más, privát vonatkozású elfoglaltsága oly nagy, — ennek következménye ismét az, hogy a köztügyek működni csak azért, hogy a közszükséglet ellátásáért, igen kis körre szorítkozhatik — ez a két körülmény teszi szükségessé rendszeresen működő tisztviselői kar lételet.

Nálunk pedig, amint hangsúlyoztuk, a tisztviselői pálya igen sokaknak egyedüli kenyere. Lapunkban más alkalommal kifejtettük továbbá azt, hogy a tisztviselő kar, az ország intelligens erejének mily nagy részét képezi.

Szapáry kormányelnök a napokban terjesztette a közigazgatási bizottság elé a közigazgatási reform költségvetését. Ebből látjuk, hogy a reform az országnak másfél millió forinttal többbe fog kerülni. A tisztviselői fizetések nagy része felémltetett, egy része — s ez vonatkozik különösen megyénk, ahol viszonyítva az ország többi megyéihez, némely állás aránylag jobban volt dotálva, mint máshol — a régi marad.

A tisztviselőtől ma már kettőt követelünk: alapos szakképzettséget és teljes erejének hivatali szakmájára való fordítását. Nem akarunk a tisztviselői székekben dilettans embereket látni s azt követeljük tőlük, hogy egész munkájukat az álta-

luk betöltendő hivatal kitünő ellátására fordítsák. Követelünk továbbá feddhetlenséget, gáncsnélküli jellemet, részrehajlatlanságot, elvárjuk, hogy hivatalában egyedül az állampolgárok érdekeit szolgálja, hogy állását s hivatali teendőit, mindenemű privát érdek fölé helyezze, hogy hivatalnok legyen, akinek életétől a köztügyek rábizott részének minél szakszerűbb és kifogástalanabb betöltése képezze. Ez kétségekívül erős mérték. S amikor ezt mondjuk ki a tisztviselői állás feltételeinek, amikor kijelentjük, hogy pl. a közigazgatási tisztviselőtől nem csak általános, jogi műveltséget, hanem speciális — felállítandó közigazgatási tanfolyamokban megszerzendő — közigazgatási szakképzettséget követelünk s így feltételül tűzzük ki, hogy magát egy szakra adja, azonban az áttérés máshova nehezen lesz lehetséges, hogy munkásságát a maga egész teljességében állásának szentelje; akkor önként felmerül az a két kérdés lehet-e az önfeláldozásnak ily mérvét követelni először, s kell-e a tisztviselői állást ilyen szigorú biztosítékokkal körül venni.

Hogy kell, az kétséget nem szenved. A tisztviselő legyen tisztviselő, állását ne tekintse mellékfoglalkozásnak. Legyen szakképzett ember, legyen áthatva minden ízében a közigazgatás feladataitól. A tulságos szakképzettség ellen csak egy szempontból lehet — s elismerjük, nem egészen jogosulatlan — aggályokat felhozni. Az exkluzív képzettség rendszeren hátrányára van az általános tudásnak, — ha az a tulásba megy. Mert a tétel úgy helyes, hogy a tisztviselő legyen teljesen otthon saját szakmájában, de rendelkezze még nagy fokával az általános s a szakmájával rokon ismereteknek, hogy ne legyen egészen megkötve egyféle szellemi foglalkozáshoz, hogy ha szükség van rá a saját érdeke, vagy a köz szempontjából, lát máshol is megállja helyét, — nem pedig úgy, hogy pl. a közigazgatási tisztviselő csak a közigazgatást értesse jól, egyebet semmit s ha máshová vinnék, új előtanulmányokat kellene tennie. Ezt csak melleleg érintjük, mert hosszabb fejtegetése azon kérdéshez vezetne, hogy micsoda kvalifikációt kell a közigazgatási és mit a bírósági tisztviselőtől követelni.

Ami most azt illeti, hogy lehet-e a tisztviselőtől mindezt elvárni, arra is csak az a felelet,

hogy igen. Mert ha nem volna lehetséges, úgy nem számíthatnánk jó tisztviselőkre. De hogy ez lehetséges legyen, az államnak, a társadalomnak nemcsak jogai, de kötelességei is vannak, a kötelességek még parancsolóbb jellegűek nálunk, mint egyebütt, mert — mint említettük — a tisztviselők nagy részének hivatala a kenyere. Kötelessége az államnak tisztviselőt úgy dotálni, hogy (nem akarjuk azt mondani, joga legyen a tisztviselőtől odaadó működést követelni) bizton számíthatson a hivatali állások kifogástalan betöltésére. Igaz, hogy ha az állam egy állást 5 frttal dotál, nem kevesebb joga van szakképzettséget, teljes odaadást követelni, mint akkor, ha 5000 frttal javadalmazza. Mert ha egyszer valaki elfogad egy állást, el kell fogadnia az ahhoz kötött feltételeket is.

Nem azért kell az államnak a tisztviselő fizetését felemelni, — hanem azért, mert a tisztviselő, kinek egyedüli jövedelme a fizetése, az eddigiből meg nem élhetett.

Azaz élni, élt, de hogy! Ezt azonban hagyjuk. A kormány kapcsolatosan a közigazgatási reformmal a tisztviselők fizetését, — eddiginél sok tekintetben magasabb lesz — új alapokra fektette. Évek óta felhangzott kívánság teljesítése ez, amit azonban eddig rendetlen pénzügyi viszonyainknál fogva keresztül vinni nem lehetett. Vekerle miniszter eszének és szerencsés kezének sikerült több milliányi pluszt varázsolni az államkasszába, azonfelül, hogy az egyensúlyt is helyreállította s csakugyan mi sem lehet méltóbb hovaforrásra a feleslegnek: mint a tisztviselők eléggé keserves anyagi helyzetének javítása.

Ha a tisztviselőktől annyit mindent követelünk, — ezt természetesen jogunk van a legnagyobb szigorral tenni — tegyük lehetővé, hogy tisztességesen megélhessenek.

Alább közöljük a kormány által benyújtott előterjesztést. Részletes és helyi viszonyainkhoz mért megjegyzéseinket jövő alkalomra tartjuk fenn. Most csak öszinte örömmel adunk kifejezést abbéli meggyőződésünknek, hogy a fizetések felémlésének hatásai a közigazgatás szakszerű ellátására csak jótékonyak lehetnek, mert egyebeken felül számos intelligens erőnek lesz lehetővé az ezen pályára való lépés.

A „BÁCSKA“ tárcája.

Bál után.

Hajnalodik! vig bál után —
S nyugalmat nem lel a szíved;
Ugy fáj a csend, a bús magány —
Tüdőből a mult éj felett.

Lelked fürkész, egyre kutat —
Felújul a bál előttd:
Oh, mily sötét, bús gondolat:
Nem találsz egy igaz szívet.

Sová őzés, hazug mosoly,
Betamult bók, — csak ezt látod;
Szemedből a köny árja foly
S megátkozod a világot.

Lüdcfény volt, — ez vezetett
Karjamból a világba,
Földültad az életemet,
Most már tudod, hogy hiába.

Lelked röpke pillanatra
Elringatja egy bús álom,
Fájó sóhaj tör ajkadra:
„Miért élek e világon?“

A reggeli szürkületben
Soká, soká könyezel még . . .
Körülted oly kihalt minden,
Hideg a föld, borús az ég!

Don Carlos.

EGY UR.

Irtá: Vértési Gyula.

Van szerencsém bemutatni: kis és nagy balaméri Szutyori Gida urat.

Ha becsültes munkában kicserzett kezek forgatják e lapokat, Gida ur méltóságtelesen bebuzódik a sorok bástyái mögé s szörnyen röstelli a lealacsonyító érintkezést, — de ha finom, gondos ápolás, munkától szűz, be nem szennyezett kezek forgatják — Gida ur büszkén harsogtatja:

„Servus pajtás, servus!
Ha foglalkozását kérdik önök, hanyagul odaveti: ur vagyok, s önök e hivaltói büszkeséggel odavetett szavakra, megszegyenülve nem folytatják a kérdészködést birtokai minémúsége felől.

Különben bátran kérdezhették, Gida ur nem csinál szegényt belőle, akárhányszor hangoztatja jókedvű komániákban:

— Egy félholdam sincs, mégis nagyobb ur vagyok akármelyiteknel.

Uraságát persze hogy nem meri kétségbe vonni senkisé, mert Gida ur, bár különben a legmegennivalóbb cimbor, de ilyenkor a bor nagyon feltűzeli s ősi dicsőségén meg nem tűri a foltot. A boros palack könnyen az uri fejekhez vágódik — s ha az illetőnek elégtételre van szüksége, Gida ur azzal is szolgál: kard vagy pisztoly — neki az mindegy.

Mint párbajozónak kitünő hire van, s másnap a kijózanodott fél nem a legkellemesebben érzi magát. De nem sokáig tart a kellemetlen érzés, Gida ur többnyire be szokott toppanni, a sértést megbocsátja, (holott ő vágta a palackot a jámbornak a fejéhez) s ez a nagy-lelkűség annyira meghatja a szegény deliquent, hogy Gida ur benne ezental a leghatalmasabb támaszát találja.

A „támasz“ alatt méltóztassanak azt érteni, hogy uri barátjának szerencséje lesz ezental Gida ur kis és nagy balaméri jószágaira meglehetősen nagymérvű kölcsönöket szolgáltatni, melyeket Gida ur legmelyebb köszönete nyilvánítása mellett vissza fog téríteni, mihelyest visszapereli kis és nagy balaméri jószágait. Mert a per folyik s hogy megnyeri, az több mint bizonyos.

Az említett jószágok becsültes tulajdonosa: Weisz ur, ugyan erről a perről mit sem tud, sőt valószínűleg Gida ur sem — de hát ezt a jelentéktelen körülményt kegyeskedik elmellőzni.

És így él Gida ur a megérdemelt tisztelben, félelemmel vegyes becsülésben, uri barátai közt. Környezete tagjai változnak ugyan időről-időre, a „támasz“ alanyai mindég mások, de fogalma Gida ur szótárában marad ugyanaz.

Barátait gyakran változtatja. Lévéen szerinte a barátság egy tele erszény, amelyet magunknál tartunk míg van benne valami, mikor azután kifogy, akkor eldobjuk. Gida ur új barátjai előtt ugyan mindég panaszkodik a régebbiek gyalázatos magaviseletére s gyakran idézi elő Petőfinék ezt a két sorát:

„Isten hozzád! te elpártolt barát.

Ki szívem veszett ebként megmarad.“

Hanem az igazság érdekében kötelességünk kijelenteni, hogy azok az elpártolt barátok gyakran nyilatkoznak Gida urról olyféle értelemben, mintha ők Gida ur baráti önzetlenségében kétkedni mernének, s végtelen örülnek, hogy valahára lerázhatták a nyakukról azt a szemtelen embert.

Gida urnak természetesen hamar akadnak véres száju segédei, akik: „lovagias szolgálatukat készek a gentlemannak felajánlani.“ De a gentleman többnyire azt válaszolja az ilyenekre, nemes haragtól kipirult arccal:

„Nem szennyezem be velök a kezemet.“

Ilyenkor Gida urnak természetesen mindig eszébe jutnak a kis és nagy balaméri birtokokra felvett kölcsönök.

Hanem a dolgok természetes folyása szerint el kellett következni annak az időnek, mikor Gida urra vonatkozólag tetek ilyféle megjegyzéseket, hogy nem szennyezik be vele a kezöket.

Az eset pedig így történt: Gida ur egy mulatozás alkalmával kiszemelt magának egy gazdag balekot „támaszul.“ A gondolatot követte az elhatározás. Belekötött valami módon a szegény fiatal emberbe. Az elhatározást megkoronázta a tett. Fejéhez vágott egy boros üveget. Következett azután a „szolgálatára állók bárhol, bármikor, kardra vagy pisztolyra“ s a vad villogásu szemekből a szegény áldozat már előre ki vélte olvasni szörnyű sorsát.

Másnap reggel Gida ur szokása szerint elment áldozatához, hogy „megbocsásson neki.“ Hanem mily nagy

A szegedi kir. tábla összes személyzete.
 Büntető tanács: Elnök Sélley Sándor. Bírák: Zsigmondovics Mihály, dr. Szegheő Ignác, Nesztor János, Szeles Elek, Veress Károly, Jovanovics István, Grecsák Károly. I. Polgári tanács: Elnök: Bernáth Géza, tanácselnök: Bírák: dr. Despinitz Péter, Piukovits Ödön, Retel Jenő, Pischler Lipót, Varga Imre, Buday János, Huszka Ödön. Kisegítő előadó: Grecsák Károly. II. Polgári tanács: Elnök: Gottl Agoston tanácselnök. Bírák: dr. Raics Milos, Frits Róbert, Avarfy Károly, Skoff István, Káplány Géza, Hodossy Lajos, Klimkó Ede. Kisegítő előadó: Veress Károly. — Elnöki titkár: Kanyó Lajos. Tanácsjegyzők: Batta János, Rebák Ferenc és dr. Keckeméthy Dániel. Fogalmazók: Vaykó Pál és Fleischer Kornél. Segéd hivatali igazgató: Lőrinczy Ferenc. Irodatisztok: Kovács István, Fried Mór és Petrovits István. Irnokok: Némethy Ferenc, Piukovits Lázár, Tóth Andor és Birner Viktor. — Kir. főügyész: Kir. főügyész: Lobmayer István, kir. főügyési helyettes: dr. Sárffy Guido. Irodatiszt: Kovács Ignác. Irnok: Veisz Lajos. — Független maradt továbbá még egy kir. alügyésznek a főügyészhez szolgáltatásra leendő beendelése.

Miniszteri rendelet. Csáki Albin gróf vallás- és közoktatásiügyi miniszter a kir. tanfelügyelőségekhez rendeletet intézett, a melyben utasítja a tanfelügyelőket, hogy azon zsidó vallású iparos tanoncok, a kik a tanonciskolákat látogatják, a péntek esti, illetve a szombaton való írás, rajzolás és számolástól felmentendők, ha eziránt az illető izraelita vallású iparos tanonc szülője, gyámja vagy gazdája az ipariskolai bizottsághoz folyamodik.

Kereskedelmi és ipari képviselő. (Kereskedelmi kamaránk véleménye.) A miskolci kamara a mi kamaráknak, a szegedinek is megküldötte támogatás végett azon följeljesztését, melyben a kereskedelemügyi miniszter közreműködését kéri arra, hogy a közigazgatás rendezéséről szóló törvényjavaslat szerint alakítandó megyei közigazgatási bizottságokban a kereskedelmi és ipari érdekek egy képviselője illesztés és szavazatot nyerjen. — A szegedi kamara teljes illesége egyszerűen tudomásul vette a miskolci kamara köriratát és kimondta, hogy az abban javasolt megyei közigazgatási bizottsági képviselőket szakszerűsnek és idősnek nem tartja. — Érdekesnek tartjuk közölni a szegedi kamara erre vonatkozó indokolásából a következőket: Bármily tetszetősnek lássék is első pillanatra az a többfelől hangzatos kívánság, hogy a megyék közigazgatási bizottságaiban a többi szak mellett, képviselve legyen a kereskedés és az ipar, éppen az érdekelt köröknek és azok hivott szószólóinak: a kamaráknak nem szabad megfélemlíteni arról, hogy a szemelőtt tartott eredmény ezen az uton el nem érhető. Mert a kereskedés és az ipar tudvalevőleg nem alkalmazkodhatik a közigazgatásnak egyszer s mindenkorra kiszabott formáihoz és élénk, folytonos érintkezésben, hogy úgy mondjuk: bizalmas és paragrafusok által meg nem kötött viszonyban kell állania a szabad mozgást és folytonos fejlődést igénylő kereskedelem és ipar tényezőivel annak a területnek, mely ezeknek megfelelő képviselőre hivatott-ságot akar szerezni.

Uj törvény. A hivatalos lap május 6-iki száma egész terjedelmében közli a kisdédvásról szóló 1891. évi XV. t. c. szentesített szövegét.

Ellentétek kiegyenlítődése.

A képviselőház közigazgatási bizottságának mult pénteki ülése kiváló jelentőségű emuniciókra adott alkalmat úgy Szapáry kormányelnök, mint Apponyi gróf részéről. A közigazgatási bizottság tárgyalásos vitái azt eredményezték, hogy a „nagy reform tekintetében“ ma már alig vannak elvi differenciák s így a törvényhozás — kivéve természetesen azon töredéket, amelynek az államosítás nem kell — minden erejét arra fordíthatja, hogy a javaslat részleteiben minél tökéletesebb alakban váljék törvényvé.

Maga Apponyi Albert gróf is, a kinek kérései

dései a miniszterelnök kijelentéseire alapot szolgáltatottak, teljes loyaltással elismerte, hogy Szapáry Gyula gróf mai nyilatkozatai következtében azok a differenciák, amelyek a javaslat és az ő felfogása között fennforognak, lényegesen csökkennek, írja a „Nemzet.“ Ez esemény annyira általános érdekű, hogy kötelességünknek ismerjük mi is azt regisztrálni. Az elvi differenciák minimumra való redukálódásának okozója Szapáry kormányelnöknek a közigazgatási bíróságra vonatkozó kijelentése volt. Apponyi gróf ugyanis biztos garanciát kívánt az önkormányzati jogok hathatós megővésére, e nélkül az egész önkormányzati hatáskör, tekintve a miniszter főfelügyeleti jogát, illuzórius, kívánta, hogy a miniszteri rendeletek alkalmazása ellen a köz. bíróság-hoz lehessen fordulni. Szapáry kijelenté, hogy a közigazgatási bíróság védője lesz az autonómikus jogkörnek, továbbá, hogy habár a miniszteri rendeletek általános érvényének bírálata nem tartozhatik is a köz. bíróság hatáskörébe, ugycontemplálja a javaslatot, hogy lesznek esetek, midőn miniszteri rendeleteknek egyes esetekben való alkalmazása felett a közigazgatási bíróság fog dönteni.

Kötelességünk nekünk is, mint megyei politikai organumnak rámutatni arra a nyereségre, mely a kormány és a szabadelvű pártnak loyális magatartásából az országra s így megyénkire is háramlani fog.

Szapáry kormányelnök ez alkalommal előterjesztette a közigazgatási reform költségvetését is. Mint általános érdekű dolgot közöljük azt mi is s mint mai vezércikkünkben jeleztük, legközelebbi raterünk arra megyei viszonyaink szempontjából is.

E kimutatás a jövőbeni kiadások főösszegét 6.198,052 forintban irányozza elő, amely összeg szemben a mostani tényleges szükséglettel 5.036,101 frttal a közigazgatási szolgálatnál . 1.161,951 frt több kiadást tévesen.

Hozzászámítva ehhez a pénzügyi szolgálatnál a számvevőségek odautalásával előállandó költségzaporodást 480,700 frtot a közigazgatási javaslat folytán előállandó összes több kiadás 1.642,651 forintban van kitéve.

A vármegyei főispánok illetményeit fizetésben 266,000 frt lakpénzben 17,400 forintban összesen 283,400 forintban tünteti fel. Ebben a kimutatásban tízenegy főispánnak fizetése 5000 frttal és negyvenkilenc főispánnak fizetése 4000 frttal van előirányozva. Lakpénz évi 600 frttal huszonkilenc főispán részére van előirányozva. Az előirányzat az eddigi szükségletnek teljesen megfelel s e címen több kiadás nem fog fölmerülni.

Központi tisztviselők fizetési és járandóságai címén a következők foglaltatnak. Tizenhárom első osztályú alispán 2400 frt fizetéssel, huszonöt második osztályú alispán 2200 frt fizetéssel, huszonöt harmadik osztályú alispán 2000 frttal; az osztályoknak megfelelőleg 600 frt, 500

frt, 400 frt utiátalánnyal és egyenlőképen 400 frt lakbérrel. Tizenhárom első, huszonöt második, huszonöt harmadosztályú főjegyző 1800, 1600, 1500 frt fizetéssel, 300 frt lakbérrel. Tizenhárom első osztályú, huszonöt másodosztályú, huszonöt harmadosztályú árvaszéki elnök ugyanoly fizetésekkel, mint a főjegyzők, negyven első osztályú, hetvenyolc másodosztályú, hetvenyolc harmadosztályú, összesen százkilencvenhat árvaszéki elnök 1400, 1300, 1200 frt évi fizetéssel és 200 frt lakbérrel. Tizenhárom első-, huszonöt második-, huszonöt harmadosztályú jogtanácsos ugyanoly fizetéssel és lakpénzzel, mint a főjegyzők és árvaszéki elnökök. Hatvan első-, hetvenyolc második-, hetvenyolc harmadosztályú, összesen kétszázötvenhat aljegyző 1400, 1300, 1200 frt fizetés és 200 frt lakpénzzel. Huszonegy első-, huszonegy második-, huszonegy harmadosztályú ügyész 1200, 1000 és 800 frt fizetéssel, lakbérjándóság nélkül. Nyolcvankét első-, nyolcvanhárom másodosztályú gyakornok 600, 500 frt fizetéssel, 150 frt lakbérrel. Negyven első-, negyven másodosztályú levéltárnok 1000, 800 frt fizetéssel, 200 frt lakbérrel. Tizenhárom első-, huszonöt második-, huszonöt harmadosztályú főorvos 1200, 1000, 800 frt fizetés, 400, 350, 300 frt utiátalánnyal, lakbérjándóság nélkül. Tizenhárom első-, huszonöt második- huszonöt harmadosztályú gazdasági felügyelő 1400, 1300, 1200 frt fizetés, 400, 350, 300 frt utiátalánnyal és 200 frt lakbérrel. A központi tisztviselők kiadásai e kimutatás szerint 1.592,795 frtra rugnak.

A járási tisztviselők illetményei. Nyolcvanegy első, nyolcvanegy másodosztályú főszolgabíró 1400, 1300 frt fizetéssel, 400 frt utiátalánnyal, 200 frt lakbérrel. Százhusz első, százhusz másodosztályú szolgabíró 1200, 1100 frt fizetéssel, 300 frt utiátalánnyal, 200 frt lakbérrel. Száznegyvenkét első, száznegyvenhárom második-, száznegyvenhárom harmadosztályú alszolgabíró 800, 700, 600 frt fizetéssel és 150 frt lakbérrel. Száz első, százötvennégy második-, százötvennégy harmadosztályú járási gyám 800, 700, 600 frt fizetéssel, 150 frt lakbérrel. Kétszázöt első, kétszázöt másodikosztályú járási számvevő 600, 500 frt fizetéssel, 150 frt lakbérrel. Száz első, százötvennégy második-, százötvennégy harmadosztályú járási orvos 600, 500, 400 frt fizetéssel, 200 frt utiátalánnyal, lakbérjándóság nélkül. Százkét első, százkét másodosztályú járási állatorvos 600, 500 frt fizetéssel, 300 frt utiátalánnyal, lakbérjándóság nélkül. Kétszázöt első, kétszázöt másodosztályú gyakornok 500, 400, frt fizetéssel, 150 frt lakbérrel. A járási személyzet költségei e kimutatás szerint 3.396,638 frt.

Helyi és megyei hírek.

Áthelyezések. A m. kir. pénzügyminiszter Urusky Alajos, pénzügyi főbiztos, a zombori pénzügyigazgatóságtól a trencsényi, Schieb Márton volt vándor adó-őr felügyelőt pedig a nagy-becskereki pénzügyigazgatóságtól a zomborihoz helyezte át.

A szabadkai ügyvédi kamara részéről ezennel közírták tétetik, hogy dr. Petrovits Dusan és Bakay Gedeon ügyvédek, Szabadka székhellyel, — dr. Vicsék András és dr. Kollár Győző ügyvédek, Zombor székhellyel a kamara lajstromába folytatólag fölvetettek; ellenben Olay Lajos ügyvéd, a kamara területéről Budapestre történt eltávoztása folytán, Pavkovits György,

volt meglepetése, mikor ellenfele helyett, annak két segédje fogadta, akik kérték őt, hogy maga helyett tanácsosabb lesz annak rendje módja szerint két segédet küldeni.

Gida ur megszégyenülten hebegett valamit. Keresett aztán két segédet s elküldte azokat. Hanem rossz gondolatok kezdtek gyötörni. Érezte, hogy megsejtettek valamit s hogy diesőse napja alkonyul.

„Darabokra vágom azt a gyáva gazembert“ — morgotta, szobájában gyors léptekkel fel és alá járva.

S e szándékát Gida ur alighanem végre is hajította volna, ha a végzet ebben a nemes tettében meg nem gátolja.

De fájdalom, meggátolta . . . A hős napja lealkonyult . . . A villogó acélt nem fűrösztheti az adáz ellen vérebe . . .

A hős kar megbénultan hanyatlak alá.

Ellenfele segédei becsületbírósság összehívását ajánlották, s az övé elfogadták. (A nyomorultak! — felteheték, hogy a Gida ur gentlemani jellemén felt is lehet.) A becsületbírósság aztán holmi kis és nagy balaméri birtokokra felvett különféle kölcsönök alapján kimondta Szutyori Gida ur párbajképtelenségét.

Mondhatnánk ugyan azt is, hogy egy pisztolylövés megmentette a gentlemannak legalább nevét, de bár egy-egy csapásra két legyet is ütethetünk, először nem untatnánk tovább az olvasót, másodsor Gida urat is megkímélhetünk későbbi kellemetlenségeitől, mégsem tesszük. Es pedig azért nem, mert kötelességünknek tartjuk mindenütt, mindenben az igazat megmondani, s holmi hatásosnak ígérkező tragikus vég kedvéért a valót fel nem adni, tehát kénytelenek vagyunk kijelenteni, hogy Gida urnak az öngyilkosságnak még csak gondolata sem jutott eszébe.

Nem. Egyszerűen megvetette az egész becsületbírósságot, itéletével, mindenével együtt. Ő felül áll az ily csekélységekben.

Elhatározta, hogy fölmegy a fővárosba. Azelőtt az egy pár ismerőse előtt, aki még megmaradt, erről a teréről ilyenfeleképen nyilatkozott:

„Meguntam e vidéki kicsinykedéseket. Ez a környezet nem méltó hozzám. Ott a fővárosban, ott leszek igazi helyemen.“

S amint mondta, el is ment. Csak hogy szerencsétlenségére, ott is csak kevés ideig szerepelhetett. Egy pár régi ismerőse új „támaszai“ között is elterjesztette viselt dolgai híret.

Onnan is kikopott.

Ekkor ébredt fel agyában a legkétségbeesettebb gondolat . . .

Elhatározta megtenni a legszörnyűbbet . . .

Dolgozni akart.

Igen. Gida ur hivatalt keresett. Csak hogy nem ment olyan könnyen, mint ő gondolta.

A fővárosban nem is talált sehohsem. Végre valamelyik lapban megakadt a szeme egy hirdetésen.

. . . Szolgabírói irnok kerestetik . . .

Még aznap leutazott abba a kis alföldi városkába.

Gentleman modora természetesen egész megvesztegette a szolgabírót s az szerencsésének tartotta, hogy ilyen előkelő uri emberhez jutott. El is dicsekedett vele mindenkinek.

A kis városka alig birt betelni a nagyságos irnok dieséretével. A leányos mamáknak legszívesebben látott vendége lett. Hogyne, a kis és nagy balaméri birtokok ura, ki csak a per végeig szórakozik ebben a hitvány kis állásban.

Az igaz volt, hogy csak szórakozott, mert nem dolgozott egy betűt sem. De mit bánta azt a szolgabíró ur. Az igazi ur nem is dolgozik. Ő tökéletesen meg volt elégedve Gida urral. Pompásan tekezett, ferblizett; kitértő borozó, pompás vadászciimbora volt.

Elegáns gentleman, minden ízében.

Még a büszke gróf is, aki nyáron át ott lakott birtokán, még az is „per tu“ volt Gida urral, holott a szolgabíró urat csak „magázta.“

Ezt ugyan nem lehetett csudálni, mert hiszen az egyik igaz, hogy szolgabíró volt, jogvégzett ügyvéd, de csak olyan jött ment, szegény, a ki hivatalából éldegél — a másik pedig igaz ugyan, hogy most csak irnok, de igazi ur: kis és nagy balaméri Szutyori Gida. Igazi

gavallér, a ki a ferblit nem csak két garasba játssza mint a szolgabíró.

Gida ur bizony százasokba is játszott. S veszett szerencséje volt. A gróf rakásra vesztette a pénzt. Mintha csak megkötözött volna a szerencsét.

Hanem egyszer a gróf valami furesza buzát vett észre. Mintha egy más kártyát csempészett volna be a magái közé. Figyelmesebb lett ellenfele játékára. De nem tapasztalt többet semmit. Hanem azért nem játszott többet Gida urral. Nem szólt ugyan senkinek, hanem azért ki nem tudta volna a fejéből verni senki sem, hogy az az ember nem hamis játékos.

A gyanu ugyan csak gyanu maradt s a gróf bár bizalmatlanul és kedvetlenül, de látszólag csak olyan szívélyesen szorított kezét a gentlemannal mint azelőtt, ha annak sikerült valahol megcsipnie, mert tisztességes távolságra szokta volt kerülni, mióta megfészkelte benne ez a kellemetlen gyanu.

Mikor a következő nyárra ismét lejött a gróf, nem kellett már félnie az utcán, hogy uri barátjával találkozik. Nem volt az már akkor ott. Még a télen „eltávozt“ magát tisztázni s verifikálni“ amint magát kifejezte a szolgabíró előtt, mikor az észrevette, hogy Gida ur több mint kétezer forintot sikkasztott, s mikor csend-örökkel kísértette a szomszéd városba a törvényszék elé.

Érdekes volt végig hallgatni Gida urat a tárgyaláson, hogy milyen feleleteket adott.

Bíró: Neve?

Vádlott: Kis és nagy balaméri Szutyori Gida.

Bíró: Állása?

Vádlott: Ur, jelenleg szórakozásból s szíveségből barátomnál irogattam egyet mást.

Bíró: Egy szóval, a szolgabíró urnak irnokja volt?

Vádlott: Nem, barátja voltam.

Bíró: Beismeri, hogy kétezer forintot sikkasztott?

Vádlott: Először is tiltakozom a sikkasztás kifejezés ellen. E szót uram, tisztességes ember nem használja.

Bíró: (nem birva már magával, s Gida ur flegmája egészen kihozva sodrából, rákiált:) Gazember hallgasson.

Melléklet a „Bácska“ 37-ik számához.

dr. Pertich József szabadkai ügyvédek, dr. Hoffmann Miksa újvidéki ügyvéd, Turszky János Gyula hódmezővásárhelyi ügyvéd és dr. Basztits Pál zsabolyai ügyvéd, elhalálozásukról közölték.

Egyházmegyei hírek. Fekete János szenttamási káplán ugyanazon minőségben Kalocsára rendeltetett. — Ó-Becsen a községi képviselőtestület a r. kath. plébános párbér megváltását 3000 forintban állapította meg, mely határozatba Fonyó Pál plébános hajlandó beleegyezni, ha az érseki hatóságnak nem lesz ellene kifogása.

Népfőlközi nyilvántartók kinevezése. Herzer Zsigmond és Banczik Pál I. oszt. honvédszázadosok, ugy Bögös Lajos főhadnagy, honvédszázadosok történet beosztás mellett, a tényleges állományból áthelyeztettek a népfőlközi nyilvántartó szolgálatra, a rendszerezett helyi alkalmazásbéli honvédtisztek állományába s előbbieket a 19., illetve 52., utóbbi pedig a 17-ik népfőlközi járás nyilvántartási teendőit végzi.

A fagyos szentek. Pongrácz, Szervác és Bonifác urak most ünneplik évfordulójukat, névnapjukhoz fűzni szokott boldom időben. A fagyos urak szele különben már két-bárom napja kísért, rémületére a sétálóknak s ami bizony sokkal nagyobb baj — a gazdáknak. Múltányalan dolog lenne, ha azután a nagy tél után, amiben fennsított uraknak az idén részük volt, májusban is mindenesetre zuzmarás bajusszal akarnának megjelenni. Kívánjuk, hogy e kegyetlen urak, Urbánnal egyetemben, ne keserítsék meg a szegény magyar gazdákat.

Választás. Parabuty község segédjegyzőjévé Szilvay György választott meg.

A topolyai járás összes községeiben a községi rendőrség működését május hó 15-én kezdi meg.

Hölgyek és a kugli. Nem afféle függő, hanem „kudobó“ kugliról van szó. Hát ez kérem nemcsak testedző, hanem igen kellemes szórakozás is, de csak úgy, ha hölgyek is részt vesznek benne, mert annál alig van nagyobb élvezet — ne tessék kételkedni — mikor az ember abban gyönyörködik, hogy miképp markolja kis puha kezébe a kugli-golyót egy aranyos teremtés, miképp lóbázza meg azt s miképp dobja ki meztelán — t. i. a golyót. Igen a golyót, mert nem akarunk olyan malicizusnak lenni, mint a helybeli olvasókör vasárnapi kugli parthiján egy ur, aki azt mondotta dobás előtt egy szép asszonynak: „Aztán nehogy magad szabadj ki, mert itt a golyót kell kidobni.“ A zombori olvasókör e hó 13-ától kezdve hetenként kétszer, szerdán és szombaton délután 5 órakor tekepályáján hölgyek részvételével nagy „kriegs-partie“-t rendez. Rosszul teszik azok a hölgyek, akik nem jönnek el, mert sokat vesztenek; azokat a hölgyeket, akik részt akarnak venni ebben a kellemes szórakozásban, csak arra kérjük, jól tönkjék meg az erszényüket, kérem nem azért, mintha ez valami hazard mulatság lenne, hanem mert aki kilenctől egyszerűen, annak a szabály szerint egy hordó bort kell fizetni. Ezen indiskrecióval — érezzük — magunkra voutunk a férfiközönség haragját (tudják a ravaszok, hogy a mi hölgyeink vannak oly ügyesek, hogy egyszerre kilenctől tudjanak ütni), ezzel azonban nem törődünk. Csak a hölgyek legyenek mellettünk.

Közgyűlés. A bajavidéki r. kath. néptanító-egyesület f. hó 19-én (kedden) közgyűlést tart a bajai u. n. „alvégi“ iskolaépületben.

Parkunk teljes pompájában diszlik. A fák és cserjék zöld színt öltöttek, a vadgesztenyék és a tömredék sok orgona virágzik is, úgy hogy az egész park csupa illat. Hanem hát — úgy látszik — nem tudjuk eléggé méltányolni ennek a sétatálynak az értékét, habár jól tudjuk is, hogy az egész megyében nem akad párja; töltnék virágzózatik, zöldülhet és lehet bármily szép és kellemes sétatély, mi csak megmaradunk a mi arkpárti „korzón“-on. Kevesen látogatják a parkot, mintha csak létezéséről sem igen lenne tudomásuk.

Vasuti gyűlés. Bács Bodrogh megyei helyi-vasutak részvénytársaság igazgatósága május hó 25-én ülést tart Budapesten.

Vadlott: (egész hidegen) E szóért elégtételt fogok kérni, mihelyest e kellemetlen ügyet lebonylítottam. Bárhol, bármikor, kard vagy pisztoly.

A kellemetlen ügyet úgy bonyolította le, hogy elítélték két évre. Igéretét nem váltotta be s nem állhatott szolgálatára senkinek sem többet, mert még a börtönben, büntetése kiállása előtt elhalt.

APRÓ TÖRTÉNET.

Catulle Mendestől.

Az édes fájdalom.

Hárman voltak testvérek.
Az egyik azt mondta:
— Ehezem.
— És odament az almafához, a mely rakva volt piros gyümölcsessel. Evelt és jóllakott.
A második azt mondta:
— Szomjas vagyok.
— És lefutott a rétre, a melynek szélén patak folyt és virágok susogtak. Ivott a vízből és nem szomjazott többé.
A harmadik így szólt:
— En nem vagyok sem éhes, sem szomjas, hanem szerelmes az örültség.
— És kiment a világba. Szeretett viszszereltem nélkül és szenvedett iszonyu kínokat.
Egy napon ismét találkozott a három testvér.
Az első így szólt:
— Örülök, hogy nem vagyok éhes.
— En meg azon örülök, hogy nem szomjazom, felelt a másik.
A harmadik azt mondta:
— Szerettem viszszereltem nélkül; de azért boldogabb vagyok, mint ti, mert még mindig szeretek.

Átköltözés. A zombori pénzügyigazgatóság tőke-kamatadó ügyosztálya, az illeték-kiszabásokat felülvizsgáló tisztviselők és a kataszteri nyilvántartó osztály e hó 8-án a volt illeték-kiszabási hivatal épületéből, mely a kincstári ügyész lakásául fog szolgálni, a Deák-Ferenc-kört és Apolló-utca sarkán levő kincstári épületbe költözött át.

A karlócai főtanfolygóló. A „M. H.“ a következőket írja: Brankovics György szerb patriárka a nemzetiségi szempontokból is föltötte fontos karlócai szerb egyházi főtanfolygóló állásra dr. Maximovits Nikázt szemelte ki. Maximovits valamikor a Miletics Szvetozár híve volt, de biggadsitsa csakhamar kivette őt a tulzók táborából és azoknak a sorába vitte, akik a magyar állameszmét szolgálják. — Mi úgy tudjuk, hogy Brankovics patriárka a főtanfolygóló állás elfoglalása tárgyában dr. Popovits Vazul István tanfelügyelővel, a budapesti Thökölyánium igazgatójával is folytat tárgyalásokat, s Popovits kinevezetése ez idő szerint sokkal valószínűbb, mint dr. Maximovitsé.

Tűz. Tegnap reggel 9 órakor tűz ütött ki Radócsics Endréné barát-utcai házában. A nádas fedél rövid idő alatt teljesen leégett, a továbbterjedést azonban megakadályozták.

Vizgálatok. A tanképesítő vizsgálatok a kalocsai tanító-képzőintézetekben június 1—6-ik napjain lesznek megtartva. A hét elején a nótanítóképzőben, az utolján pedig a fitanítóképzőben fognak azok megtartatni.

Pótvásár. A kereskedelemügyi miniszter megengedte, hogy a vármegyénk területéhez tartozó Topolya községben, a f. évi április hó 12. és 13-ára esett, de elmaradt országos vásár helyett f. évi május hó 24. és 25-én pótvásár tartassék.

Hímen. Podhorszky Lajos posta- és távirótiszt és költőnyelvi tanár Újvidékről, eljegyezte Maison Lénart leányát Genovétát Temerinből.

Vértési Gyula, ismert nevű jeles fiatal író, kitől lapunk mai tárcájában hozunk esinos dolgozatot, állandó munkatársul sikerült megnyernünk. Olvasóközönségünk bizonytalán örömmel fog arról tudomást venni.

A Merkúr átvonulása a nap korongján. Érdekes csillagászati esemény volt május hó 10-ikén. A Merkúr bolygó a nap korongja előtt haladt el. A fényesen tündöklő bolygó mint apró fekete gölyöcska volt a nap korongján látható. A tünemény öt óra hosszat tartott és az egész földön látható volt, de a teljes átvonulást csak Ázsia keleti felében és az Atlanti óceánon észlelték, miuthogy a Merkúr éjfél tájban lépett a nap korongjába. Napkeletkor utjának már kétharmadát megtette és kilépéséhez közeledett. Ez az időpont az, melyet tudományos észlelésekben kiváltképpen lehet értékesíteni. Magyarország egyes városaiban a következő időkben volt az átvonulás látható; Budapesten 6 ó. 9 mp. reggel, Kalocsán 5 ó. 59 p. 50 mp., Sopronban 5 ó. 50 p. 38 mp., Kassán 6 ó. 8 p. 55 mp. Legkönnyebben látható, ha nem közvetlenül a távcsővön nézzük a napot, hanem, ha annak képét a távcső végén fehér lapon felfogjuk és azon észleljük az átvonulást. E tünemény csak nyolc év múlva fog megint ismétlődni.

Lőember. Márkus János nagyszabeni gyorsfutó, a nagy Keppernek utódja, lőember és egyéb hangzatos címek tulajdonosa, Szabadkáról városunkba jött s itt 9. és 10. produkálta magát. Szombaton tömve volt a nagy utca, vasárnap meg a „Vadászkürt“ előtti tér. S mindig arról panaszkodunk, hogy Zomborban a látványosságoknak nincs publikuma. Dehogy nincs! Csak el kell találni, hogy milyen legyen a látványosság. A lőembernek páratlan futóképességéről tanuskodó mutatványait is közönség nézte végig. A lőember különben oly biztos lábba gyorsaságában, hogy 50 aranyat ígért annak, ki őt 30 percig gyalog vagy egy óráig löhátón követi. Bemutatta a láncfutást is, melynél szintén derekasan állta meg helyét. Szabadkán azon csodálkoznak, hogy lehet ilyen produkciókat megütni. Ezen nem kell csodálkoznunk, mert amely produkcióknak olyan nagy a publikuma, mint Márkusénak volt Zomborban, azt — sajnos — meg nem ütni nem lehet.

5 kr egy varju fej. O-Kanizsa község képviselőtestülete nem régiben írtó háborut indított a varjuk ellen, melyek a község határában mutatkoznak. A kártékony madár pusztítóinak minden varju-fejért 5 krajcár jutalmat és egy lövéshez való löszert ígért, a minek aztán az lett az eredménye, hogy a község-házba rövid idő alatt befeliráltak 1800 varju fejet.

A csendőrség javaslatai. A belügyminiszterium időről-időre a csendőri szolgálatba vágó kérdésekre nézve véleményét szokott kérni a csendőrség tisztjeitől, a kik külön-külön írásban szokták megtenni javaslataikat. Az idén több szabályrendeletre alkalmas javaslatot terjesztett a csendőrség a belügyminiszteriumhoz. Többek közt azt is indítványozta, hogy a rossz hírű embereknek ne legyen szabad többé a községeken kívül levő magános házakba lakni, hanem kényszerítsék őket, hogy benn a községben telepedjenek meg.

Kivándorlás. Különös eset, de tény, hogy megyénkben is nagyban vándorol ki az újabb időben a földművelő nép; töltnék már nem a messze Amerikába mennék, hanem csak a szomszédos déli vidékre. A bácskai szerbek az újabb időben nagy előszeretettel vándorolnak ki a szomszédos Szerbiába. Ennek az oka, hogy a kivándorlók a szerb kormány által kijelölt helyeken potom áron kapnak szántóföldet. A bácskai és torontáli svábok meg Slavóniába vándorolnak az utóbbi időben. Birtokaikat holdanként 400—500 frtért eladják s Slavóniában ugyancsak holdanként 40—50 forintért vásárolják a szántóföldet.

Majális. Prigl-Szent-Ivánon f. hó 6-án rendezett sikerült majális az ottani ifjúság a Junakovics-féle erdőben. Ott láttuk az egész község intelligens elemét.

Hasfelmetsző. Nem Jack a titokzatos hasfelmetsző jött hozzánk, hanem egy szerencsétlen pacseri emberről van szó, akinek szomorú esetéről a következőket írja levelezőnk: Szathmáry Pál vukovári illetőségű pacseri lakos, a napokban egy éles konyhakéssel hasát felfeltette, minek következtében egy-két órai kínkodás után meghalt. Az öngyilkos röviden tette előtt a községi bíró előtt odanyilatkozott, hogy gyógyíthatatlan betegség folytán életét veszi.

Távvidéki szolgálat nyílt meg e hó 8-án Torzsa községében.

Hangverseny. Gaál Ferenc, a szabadkai városi zenede igazgatója, a városunkban felállítandó zenede alaptökéje gyarapítása céljából kiküldött választmányának szivességből és a város lakói iránt viseltető tiszteletből, ajánlatot tett, az alap javára, tanárai és műbarátaival minden díj nélkül egy hangversenyt rendezni. — Ezen hangverseny a Vadaszkürt dísztermében folyó hó 28-án este lesz megtartandó. A részleteket a műsorozat fogja ismertetni és a falragaszok hirdetni.

Esküvő. Dr. Gerber Béla fővárosi műtőorvos nőül vette Baján Weidinger, ottani nagykereskedő és földbirtokos leányát, Rózsikát.

Imádság pro és contra. A „Szabadkai H.“ a következő érdekes dolgot újságolja: Azon imádság ellensúlyozására, melyet az apácák a jelenlegi világi tanárok eltávoztása s a jezsuiták mielőbbi eljövetele érdekében végeztek névendékekkel, amint értesültünk, Kuluncsics Pál a gimnázium hitoktatója elrendelte, hogy a gimnázium tanulói a jelenlegi tanári kar megmaradásáért és hosszu életéért imádkozzék.

Bucsu-lakoma. Az Ó Kanizsán róm. kath. plébános megválasztott Márton Mátyás tiszteletére távozásakor Kalocsán bucsu-lakomát rendezett az ottani kath. legényegylet, a melynek Márton Mátyás hosszu időn át elnöke volt.

Halálozás. Bodnár Imre szegedi közjegyző súlyos vesztés érte szeretett édes atya elhunytá által, melyet a következő gyászlap tudat: Alulírottak úgy sajt, mint az összes rokonság nevében fájó szívvel jelentik, forrón szeretett jó édesatyjuk, illetőleg apóruk, nagyatyjuk és dédetyjuk Bodnár Józsefnek, e hó 7-én este 1/27 órakor, életének 80-ik évében, hosszas szenvedés után bekövetkezett gyászos elhunytát.

Zentai hitelrészvénytársaság. Egyik számunkban azt írtuk, fővárosi lapok után, hogy Dimitrievits Timóth nevezett intézet ellen csalás miatti feljelentést tett. Mint értesítünk, e feljelentés sorsa már első fokon eldőlt, mert a szabadkai kir. törvényszék a feljelentést felfeltétlenül rendelte.

Napilap Szabadkán. A megjelenő „Szabadkai H.“ és „Szabadkai Hírlap“, mint olvassuk, egyesületi készülnék s közös erővel napilapot szándékoznak indítani.

Vesztett kutyák. Két megyénkbeli községből jelentenek vesztett kutyákat. Topolyáról, ahol egy vesztett eb több személyt megmart, kik orvosi felügyelet alá is helyeztettek, — és Csuroghról, ahol egy vesztett kutya 3 kis gyermeknek a ruháját szakgatta össze. Egynek az újját is megsértette, de csak a körmével s így további intézkedés szüksége nem fogott fenn.

Baján már megnyílt a dunai fürdő, a mi fölött egy cseppet sem akarunk csodálkoznunk, hiszen belerohantunk már a nyárba, — hanem csodálkoznunk a fölött, hogy a mi f-esatornai fürdők felől eddig semmi hír se hallatszik. Pedig hát itt lenne az ideje, hogy mihamarabb átadassék a közönségnek, ha már egyszer rá van utalva annak a használatára.

Szerencsétlenség. Keserű Pál, bácsalmási lakost, Siskovits Tamás nagybirtokos volt gépész, ki legutóbb Reich Salamonnak borotvai birtokán volt hasonló minőségben alkalmazva, a napokban életétől fosztotta meg a szecsakavágógép. A szerencsétlen embert ugyanis munkaközben elkapta a gép és annyira összezúzta, hogy harmadnapra meghalt.

Tűz. Prigl-Szent-Ivánon f. hó 5-én reggeli fél 7 órakor a szokásos keresztjárói körmenet alkalmával Weiszberger József házában tűz ütött ki, mely alkalommal a szomszédos ház és még egy gazdasági épület is a tűz martalékává lett. — A tűz keletkezésének oka eddig ismeretlen. A leégett tárgyak biztosítva voltak.

A m. kir. pénzügyi közigazgatási bíróság elvi jelentőségű határozatai. Lelkészek fizetésére rendelt alapítványok kamattöredéke adóköteles. — Oly jogügylet, mely szerint a bérbeadó tulajdonos, a bérlet tárgyán tett építkezések és egyéb befektetések fejében a bérletnek bizonyos összeget kifizet, a kifizetett összeg a II-ik bélyegfokozat szerint járó illeték alá esik. — A községi és állami közegek ellen, a kir. kincstár kártérítési igényének a közőadók kezeléséről szóló törvény értelmében megállapítása legfőbb fokban nem a pénzügyi közigazgatási bíróság, hanem a m. kir. pénzügyminiszterium hatáskörébe tartozik. — Ha az állat ugyanazon megye területén belül hajtatik legeltetésre, marhalevél hiánya miatt leletet fölvenni nem lehet. — Ha az adótárgy megszűnése címén eszközöndő adóleírás végett benyújtott kérvény elkéve lett beadva, a törles csakis arra az adóösszegre rendelhető el, a mely a kérvény beadásáig még nem volt esedékes.

Az ügyvédi képesítés módosítása. Az igazságügyminiszter kezdeményezése folytán a közoktatási miniszteriummal tárgyalások indítottak meg az iránt, hogy a bírói és ügyvédi pályára lépőknek eddigéllé kellékként kívánt jogtudorság helyett egy szigorú elméleti államvizsga rendszeresítésék, fönmaradván a jogtudorság mint magasabb tudományos fokozat. A tárgyalások befejezte után — mi egy két hét alatt várható — egy szakfőiskolából egybehívandó értekezletnek lesz föladata a célbavett nagy államvizsga tárgyainak és letételének módozatai iránt javaslatokat tenni, melyek azután miniszteri rendelet útján fognak végleg megállapíttatni.

Öngyilkosság. Répits István szabadkai szabómester, a napokban Szabadkán, a Ferenciek temploma előtt, föbe lötte magát, mire szörnyet halt. Zsebében egy 50 kr-ról szóló takarékpénztári könyvet találtak.

Alapszabályok. A tiszaföldvári „Chewra Kadischa“ egylet alapszabályát a miniszterium jóváhagyta.

Uj hetivásár. Baross Gábor miniszter ma értesíté a szegedi kereskedelmi és iparkamarát folyó évi 848. számú jelentésével arról, hogy a Bács-Bodrogh vármegye területéhez tartozó Bukin községnek hetenkint, keddi napokon, helypénz szedés nélkül való hetivásár tartását engedélyezte.

Kitiltott gyufák. A vörösfejű úgynevezett „krokodil“ és „kakas“ gyufák, melyek chlorsavas kálium készítették, nagy gyulékonyaságuk miatt a forgalomból kitiltattak.

Talált tehén. Csonoplya község határában f. évi május hó 6-án 2 drb bélyeg és jegy nélküli fehér színű tehén találtatott gazdátlanul. Felhivatik a tulajdonos, hogy azokhoz való tulajdonjogát f. évi május hó 22-ig annál is inkább igazolja, mert ellenkező esetben a tehének a magas kincstár javára fognak eladatni.

Gyászír. Szarvasy Edéné szül. Szieger Jozefa 1891. évi május hó 6-án életének 67-ik, boldog házasságának 37-ik évében jobblétre szenderült. Elhunytát keseregik: férje Szarvasy Ede ügyvéd; nővérei Czedler-Szieger Teréz és Szieger Gerta; unokahuga Lichtneckert Jánosné szül. Simony Etelka, most nevezett férjével és fiával Lichtneckert Józseffel; unokaöccse Szieger Antall; sógora Simony József s azonkívül számos rokonai és barátai. Az elhunytak hült teteme f. évi május hó 8-án d. u. 4 órakor fog a rom. kath. egyház szertartása szerint a halottas házból (Damjanich-utca I. kör 195. házszám) az u. n. zentai sírkertben levő családi sírboltba örök nyugalomra tételni. Az engesztelő gyász szt. misék f. évi május hó 8-án reggel 10 órakor a szt. György templomban s ugyan e hó 9-én reggeli 10 órakor a szt. ferenciek zárdatemplomában fognak az Urnak bemutatni. Szabadkán, 1891. évi május 8-án. Aldás és béke lebegjen porai felett!

Kell-e utlevél a szerb határon? Bejárta az országot nemrég az a hír, hogy a szerb határon az utlevélkényszer megszűnt. Csakhogy emez „Utlevélkényszer” megszűnését az utazóknak legnagyobb része félre-magyarázta, azt híven, hogy most semmi körülmények között nincsen szükség az igazoló okmányra. Az ezen ügyben kibocsátott miniszteri rendelet azonban határozottan felvilágosít most már az ügyről. A rendelet így szól: A magyar királyi és szerb királyi kormányok között létrejött megállapodás folytán a szerb-magyar határon gyakorlatban volt utlevélvizsgálat folyó évi március hó 15-étől kezdve kölcsönösen megszüntetett, ezentúl a magyar-szerb határvonalon a Szerbiából Magyarországra és viszont átkelő egyénektől utlevél vagy ezt pótló igazolvány — kivéve a netán gyanus egyéneket — nem követelhetik. Nehogy azonban a gyannasoknak tartott egyesek kellemetlenségeket s esetleg a határról, vagy Szerbiából való visszatartásnak lehessenek kitéve, közhírré teendő, miszerint célszerű, hogy a Szerbiába utazók az akadálytalan utazás érdekében magukat mindig megfelelő igazoló okmányokkal lássák el.

Ubrik Borbála meghalt. Az a szerencsétlen apáca, kinek rémes históriája bejárta a világot, a napokban Krakóban meghalt. 1869. július havában történt, hogy egy krakói kereskedő egy agg pap rokonától halotta, hogy a karmelita-szűzek kolostorában tizenkilenc év óta egy apácát tartanak befalazva. A rendőrség behatolt a kolostorba s csakugyan ott találtak egy zugolyban egy mód nélkül szennyes, tébolyodott nőt. A szerencsétlen Ubrik Borbála ugyanis 1848-ban megőrült s a szerzet szigorú szabályaihoz alkalmazkodó apácák, nem akarván őt elmegyógyító intézetbe küldeni, ott a háznál rejtgettek; és pedig elzárva, mert a boldogtalan dühüggött és elvesztette minden érzékét a tisztaság iránt. A szegény beteget a hatóság beszállította a krakói örültek házába, a hol még huszonkét évig élt. — 1869-ben az eset nyomán terjedelmes irodalom keletkezett, mely rémesnél rémesebb részleteket tudott a szerencsétlen apácáról elbeszélni. Közölték az areképét, regényt írtak róla, sőt drámát is, mely sokáig vonzotta különösen a vidéki közönséget. Budapesten a városiigeben is előadták e darabot és — az akkori krónikák tanúsága szerint — „a vasárnapi publikum majd szétpattantá a deszkafalakat.” A magyar kormányt is belekeverték az Ubrik-est folytatást támogató izgalmas hírek közé. Egy lemergi újság azt híresztelte, hogy Ausztriában be akarják csukni a kolostorokat s a magyar kormányt is hasonlóra ösztönzik. Napirenden voltak a hasonló rémes esetek. Mindenki tudott valami rémes históriát, a mely ebben vagy abban a klastromban történt. Így többek azt beszéltek, hogy Keeskeméten valahol egy barát van befalazva; egy püspök-ladányi ember is felakart fedezni ilyen rémes históriát. De valamennyiről kiderült, hogy nem igaz. Voltak nálunk akkoriban is, a kik az esetnek nem borzalmaságát szerették, hanem megszorítottá voltát érezték, és a maug módja szerint igyekeztek az áldozat vizsgálatához hozzájárulni. Így egy Zsambokrétly József nevű ur 6 darab 68-iki aranyat és hat darab ezüst forintot küldött Ubrik Borbálának, „roppant nagy szivesedése és gyötrelmei folytán táplált részvéte jeléül és kedélyének némi felderítése végett.”

Vannak-e még rabszolgák? A civilizált világ egyre küzd a rabszolgakereskedés ellen, de — bár nem teljesen eredménytelenül — azért még sem képes kiirtani az emberkereskedést. Az afrikai partokon üldözik a rabszolgakereskedő hajóit, de azért az ember-vásár Európa közvetlen szomszédságában, Marokkóban is virágzik még s az alacsony árak tanúsítják, hogy nem valami fáradságos uton szállítják az eleven portékát. Timbuktuól körülbelül 500 rabszolga került nemrégiben Marokkó városába; ebből 350 volt 10—16 éves leány. A nők ára a mi pénzünk szerint 80 frtnál kevesebb nem volt, csinos fiatal leányok pedig 160 frtjával keltek. A férfiak ára 60—120 frt között váltakozott.

Elhunytak névsora 1891. május 5—11-ig. 1891. május 5-én: Bosnyák Mihály, 39 éves, földmives, Párestits-szállás. Zimónka Miklós, 45 éves, díjnok, Bánát 115. Mijits Ozren, 3 hetes, földm. fia, Bukováci szállás. — Május 6-án: Gergő Anna, 2 éves, napszámos leánya, Róheim szállás. Gombárovis Gyuka, 3 hetes, földm. fia, Bánát 355. szám. — Május 7-én: Vrszokovits Ackó, földm., 60 éves, Bánát 35. szám. — Május 8-án: Sztójkov Miláné szül. Bugarszky Julja, 70 éves, Milcsits-szállás. — Május 9-én: Özv. Masisevits Jócóné szül. Mijits Persza, 46 éves, Radisits-utca 85. szám. — Május 10-én: Barna Antal, 15 éves, iparostanonc, felsőváros 34. szám.

Városi ügyek.

A bérkocsi állomáshelyeknek aszfalttal leendő kiburkolása tárgyában a tanács a magyar aszfalt-részvénytársasággal a szerződést megkötötte. E szerint az 1899 frtra előirányzott munkánál 103 frt megtakarítás fog elérni, szegélyköképed pedig gránitkocka helyett keramit fog alkalmazni. A munkákat tegnap már meg kezdték és azok egy hónap alatt befejezendők.

A törvényhatósági utáhalozata felvett dülő utak rendezése tárgyában hozott közgyűlési határozat folytán az illető földbirtokosok felfognak hivatali, hogy az utak közepén levő cölöpöket távolítsák el. Az utaknak helyenként szükséges kiszélesítése, illetve rendezése iránt tartandó helyszíni tárgyalások megtartásával a polgármester Nicolics György első al- és th. főkapitányt bízta meg. Minthogy az utak jókarba helyezése azok kiszélesítése egyik előfeltétele, azt hisszük, az érdekelt

birtokosok nem fognak késni a felhívásnak készségesen megfelelni és így lehetővé tenni, hogy utaink állandóan közlekedési vonalokul szolgálhassanak.

A vásártér elárkolása rövid idő múlva be fog fejezteni és evel e környék rendezése is nagyot haladt. Nem tudjuk, kit illet kérésünk és azért általános-ságban tesszük csak meg: hogy az új templomot és környékét gondolja gazdája; legalább a kutágas idylljét szeretőnk a multak közt látni.

Művészet és irodalom.

Az „Ország-Világ” 19. száma a következő érdekes tartalommal jelent meg: Nánán, elbeszélés Abonyi Árpádtól. Kozma Sándorról, areképpel. Mikor elváltam, Szabolcsa Mihálytól. Az apagyilkos, irta Márkus Miksa. Az egyéni szabadság, irta dr. Goposa László. Levél kedvesemhez, legifj. Szép Károlytól. Egy híres humorista, irta Makranczi. A hétről... stb.

A „Hét” 19. számában a jó öreg Kárfy Titusz-nak nyújtja a megérdemelt babérokát. Kitiűnő areképed és érdekes szöveg. Hat fiatal tudós és író, a „Hungária”-beli asztaltársaság tagjai írnak róla apró jellemrajzokat: Ambrus Zoltán, Lederer Sándor, Marczali Henrik, Riedl Frigyes, Tarnai János, Goszdu Elek. Mindenik mond valami elmésséget. Érdekes a lap első cikke, mely az orosz zsidókkal foglalkozik. 5 millió tolonc készült odahagyni Muszkaországot, hogy hazát keressen valahol a földtekén. Ez minket magyarokat, nagyon is közvetlenül érdekel, mert az új népvándorlás felénk fogja utját venni. A magyarországi zsidóság érdekei szempontjából kívánatos, hogy az invázió ne mi felénk vegye utját. Ajánlja a cikk egy nemzetközi európai konferencia összehívását és az orosz zsidók kitelepítését. Az irodalom rovatban polemikus cikk van a „Budapesti Szemle” ellen, „Sipulusz és Brunetiere” címmel. Novella Veresitől, költemény Endrődy Sándortól, históriai cikk Marczali Henrikől stb.

Báli krónika.

Móttó: Óh női szív változó miként a tenger, Egyszer sekély, máskor mi mély...

A gárdisták e szép dala járt fülembe egész este az ifjusági táncfőzérkén. Különösen ha a Jonathan-kerülő táncolásába belefáradva, pihenőre dültem, és defilírozattam magam előtt a hölgyek diszes seregét. Ha a ragyogó szemek csillogásától kissé megvakítva szemem pihentetésére és legeltetésére enyhébb látványokat kerestem a továbbaladók tolettéjében, és annak ezelőtt oly érdekes némely hatalmas szépségeiben akartam gyönyörködni, — fájdalmas csalódással konstátálhattam, hogy a

Női tounure változó miként a tenger, Egyszer sekély, máskor mi mély...

Kulturánk fejlődésében bizony igen szép és nagy fejezetnek fogja tárgyát képezni a tournurek, szerény és eredetileg valódi alapokra fektetett gyenge palántából oly hatalmas és terjedelmes ültetvényé fejlődése, és az utána bekövetkező hirtelen esése, a magaslakok valószínűsége eskőjára. És a jövő ezred tudósai törni fogják fejüket a jelenség és el-tünemény” okain, bizonyára akadémiá egy kiadatlan drámadíjjal meg is fogja jutalmazni, míg mi gyarló tudományunkkal a kimuló félben lévő század alkonyán csak annyit tudunk magyarázni, hogy

A női szív, változó miként a tenger, Egyszer sekély, máskor mi mély...

E filozofikus tépelődésekre különösen a hölgyek egyike adott alkalmat, akinek hirhedett karcsúsága a mostani homoru divatban valószínűsége diadalokat ül. Eleinte azt hittem, hogy fordítva jár, t. i. nagyon hátrafordította a fejét, és visszamegy, aztán látom, hogy amit hátulnak néztem, az elül van és vice versa. Kosztümje is klasszikus volt. Nem abban a közönséges értelemben, amelynek minden eredeti „klasszikus”, hanem úgy, hogy valószínűsége görög szabású volt, és az Elektrát annál könnyebben eljászhatta volna, mert nem esett volna azon kimagasló hibába a legszenvedélyesebb jelenetekben sem, amelyek miatt Jászai Marit Gyulai Pál a „Budapesti Szemle”-ben megróttta. Igaz ugyan, hogy másrészt nem sikerült volna neki e szerepet oly szépen kidomborítani, amint azt a nemzeti színház e jeles heroinája tudja és — bírja.

Belőlem megint a kritikus kezd szólni, és ezzel ismét dokumentáltam azt, amit már a boldogult Goethe mondott, hogy mindig valamilyen specialitásnak kell lennie az embernek, ha boldogulni akar, sőt, ha az Ursten lejönne a földre, még az is keresne magának valami specialitást. Az enyém a színészet, és hiába küldenének engem akár a lókiállításról referálni — mire megírnám a Lady Macbeth, a Helena, Othello stb. című nemes paripák családfáját — Shaksper vagy Offenbach okvetlenül belekeverődnek. A bálolon is, ahol pláne a zene minden ismerős hangja egy-egy fájdalmas vagy édes hűrt pendit meg bennem, mindig kitör belőlem a kritika, a Komédia, — hiába csak ebben vagyok specialista.

Specialista barátaim egyike pl. a táncoknál is figyelembe részesítette azokat, akiknél vagy már plom-birozott fogat, vagy akiknél még ezután van rá kilátása. Meg is járta, mert a souper-csárdánál azzal kosarazták ki, hogy

Sajnálom dr. ur, de nem merek, mert azt mondják, hogy maga csak azokkal szeret táncolni, a kiknek rossz a foga...

Szegény pajtásom szerényen retirált, míg a kis kedves hölgyeske — mily ironia! — a pirula meg-édesítésére legbájosabb mosolyainak egyikében — a leg-egészségesebb fogak gyöngyörát mutatta.

Barátom egyébként fess legény a javából, és azt hiszem, csak azért nem nőtt meg egyhamar, hogy a hölgyeknek tovább — fájjon a foga ő reá!

A publikumban mindenkinek van specialitása és bármennyire akarjuk az önérdéket elhallgattatni, önkéntlenül a szokott szempontból bírálunk meg mindent. Az iparosok és kereskedők megkritizálják a terem szépségének megbámlásában a berendezést, hogy ők tudták volna-e oly szépet liferálni, a piktorok az öreg Goldfáhn szép mennyországát, a mit a plafondra festett (megjegyzem, hogy a muzsikusok is ott főnn húzták, úgy hogy barátaim egyike, a ki a kioszk iránt már három nap és éjjel óta — lelkesedik, a nagybógót is mennyországának nézte), az exekutor — na ezt, úgy hiszem, Weber be

sem ereszi, ha van jó dolga, mert ha ez is az ő speciális szemével nézi meg az új szállót és berendezéseit, akkor nagyon is meg találja *beszűlni*.

Ha a közönség platonikus rokonszenve elég valamely vállalat sikerére, akkor az új „Vadászkürt” aranyozott kürtje mind Fortuna bőség szaruivá válnak és a kacéros kasszérfrája bájos kacsoi majd nem csak a kurizáló újságíróknak, a kik reklámot csinálnak, hanem minden látogatónak fogják duplán mérni a pikkolóhoz való cukrot. De egyelőre az érdeklődés maga csak a kiváncsiságban mutatkozott és a jó vezetés lesz hivatva, ha nem is világhírössá tenni Zombort, de világhotellé a Vadászkürtöt. Addig is

Was er webt, das weiss kein — Weber...

A kiváncsi publikum nagyszámmal jött a kioszk javára rendezett bárra, és az anyagi siker azon biztos kijelentésre jogosít fel, hogy a kioszk legalább oly hamar meglesz, mint a — zeneakadémia.

A közönség a legelőkelőbb volt, és hogy ily nagy és diszes közönség a hőség dacára eljött, ez bátorított fel annak kijelentésére, hogy ezt a kiváncsiság és nem a tánc kedv vezette ide.

Az I. négyest 48 pár táncolta, és mert ez oly szép szám, hát a II-ikat is éppen annyian jártuk, nehogy azt mondják: „engedtünk a 48-ból”. A III. és utolsó négyesben 27 pár táncolt. Önök persze nevetnek, hogyan lehet négyesben páratlan számú pár? Pedig úgy van. Mert az utolsó pár nem kapván vis á vist, egymásba kapaszkodott két legény — ezt pedig párnak csak nem nevezhetem? A két legény közül Pali volt a furfangosabb, mert a míg az 5 figura járta, átengedte Zsigának az „uraságot”, de amint a 6-ikban körül kellett járni, hogy valamennyi hölgyet körülölelje, akkor már ő vállalkozott urrá lenni, és végig sasszirozott a dámmakal.

A táncok királya, a souper-csárdás, mint a jókedv hőmérője szörnyű magásra szállt. Majdnem olyan magásra, mint az igazi hőmérő, és ezzel a bál sikerét elérferáltam — a mi a dolgom volt.

A májusi korán kelő nap, megijesztette a ritkában későn fekvő kedélyeket és neveletlen toladokással nevetett be a lefüggönyözten ablakokon, mialatt vigan ropogtattuk azt a szellemes szövegű nótát, hogy:

Az egri kis lány mind görbe,
Az egri kis lány mind görbe,
Ha görbe görbe,
Dobát a görbőre,
Az egri kis lány mind görbe.

És ezzel eljlesztetvén a legkitartóbb táncosnők is, baza széledtek a Vadászkürt-bájjáról. Mert így kell hinni. Akár mondjuk kioszk-bálnak, akár ifjusági-bálnak, tulajdonképen mégis csak a Vadászkürt kedvéért jöttek és ezért ennek a bálja volt.

A kritika is kizárólag a teremmel, az épülettel, berendezéssel foglalkozott.

Voltak, a kik a ventilációt tartották fogyatékosnak, és néhány jól mulató cimpora azon eredeti gondolatra jött, hogy a ventilációt a legközvetlenebb uton eszközzük: kidobtak néhány pezsgős palackot a csukott üveglablakon keresztül — azóta remekül jár a szellő kormosztól, és hűsíti a fölhevült fejeket. És még csak nem is drága ez az új szerkezetű ventiláció. Talán szabadalmat is kérhetnének rá...

Dr. Pataj Sándor.

A mi kir. táblánk.

A szegedi kir. tábla, melyhez a zombori kir. törvényeszek is tartozik, már megkezdte működését. A kir. táblánál alkalmazva vannak meggyéknél a bírói karban Piukovits Ödön és dr. Raics Miklós, továbbá mint főügyész Lobmayer István volt újvidéki törvészki elnök.

A „Sz. N.” valamennyi bíró élettrajzi adatait közli, átvesszük ebből a következőket:

Lobmayer István kir. főügyész, 1835-ben született, Szerémgye Ruma városában. Középiskoláit Debrecenben és Budapesten, az egyetemet Budapesten végezte, s köz- és váltóügyvéd lett. 1856-ban a soproni cs. kir. helytartósági osztálynál fogalmazó gyakornok lett; ugyanily minőségben 1857-ben a szegszárdi, 1858-ban a pécsi megyei főnökségeknél működött. 1858. augusztustól 1861. május 1-ig a kesztelyi szolgabíró-ságnál tollnok, később Baranyamegyénél harmad-, másod- és első aljegyző, s törvényszéki tlnök volt egészen a bíróságok és ügyészségek szervezéseig. Ekkor, 1872. január 1-én királyi ügyészé nevezetett ki Pécsre, hol 1875-ig működött, amidőn az újvidéki törvényszék elnökévé neveztek ki. Mint elnök kiváló érdemeket szerzett, előbb meglehetősen elhanyagolt törvényszéknek rendbehozása körül. Ezen érdemeinek elismerése nyilvánult abban, hogy mint kitiűnő szervező tehetség, a szegedi főügyészség élére állították.

Piukovits Ödön, kir. itélő-táblai bíró, született Mateovicson, Bács-Bodrogh megyében 1843. évben. A jogi tanfolyamot Nagyvárádon és Pozsonyban kitűnően végezte, a bírói gyakorlati vizsgát 1866. évben, a köz- és váltóügyvédi vizsgát pedig 1868. évben hasonló sikerrel tette le. Az 1866. évi augusztus hó 13-ától 1871. évi december hó 31-ig Bács-Bodrogh megye főnállott törvényszékénél előbb mint törvényszéki jegyző, utóbb pedig mint törvényszéki tlnök működött, és e mellett a főispáni és törvényszéki elnöki ügyek előadásával volt megbízva. Az 1872. évi január 1-től a zombori kir. törvényszékénél törvényszéki bíróképed volt alkalmazva s innen közérdek szempontjából az 1876. évben Újvidékre helyeztetett át kir. járásbíróknak, ahonnan az 1884. évben a budapesti kir. itélőtáblához pótbíróknak nevezetett ki, ahol ismét az 1887. évi január hó 1-én rendes bíróvá lett és a budapesti kir. itélőtábla decentralizációja folytán a szegedi kir. itélő-táblához nevezetett ki bíróvá.

Dr. Raics Miklós kir. táblai bíró, született 1834-ben Futtakon. A gimnáziumot Szegeden, Karlócan és Budán, a jogot Pesten végezte s az államvizsgákat és szigorlatokat ott letette. Karlócan 1860-ban patriarhatusi titkár és a szerb nemzeti alapok igazgatóságának titkára (nemzeti titkár) lett. Később, miután Masirevics patriarcha meghalt, 1871-ben Nagy-Beeskereken kir. ügyész, 1877-ben kir. táblai pótbíró, 1882-ben rendes bíró lett.

A gör. kel. tanítók nyugdíjügyében.

(Ratio educationis.)

E nagy gonddal és kiválóan nagy tárgyilagossággal szerkesztett lap 33. számához csatolt mellékleten a ratio educationisra való hivatkozással mondatik, hogy abban az 1875. év előtt működött gör. kel. tanítók nyugdíjazását illetően rendelkezés nem foglaltatik.

Ez igaz... véleményem szerint azonban csak annyiban, amennyiben t. i. a ratio educationis szövegében a gör. kel. tanítókról csakugyan említés nem tétetik név szerint.

De ugyanabban említés nem történik a róm. kath. néptanítókról sem. Es vajjon ezért ki volna nek-e rendelkeznie a ratio educationis helyes és tüdős dispoziójából az 1875 előtt működött róm. kath. néptanítókat?

A ratio educationis címe és szövege azonban kellő világosságot vet e kérdésre.

Címe ez: Ratio educationis publicae totiusque rei publicae per regnum Hungariae et provincias eidem adnexas.

E címből világosan kiderül: hogy a ratio educationis a sz. István koronájához tartozó terület nyilvános tanintézetek összes tanterveinek nyugdíjaztatásáról rendelkezik egész általánosságban, anélkül, hogy akár a róm. kath., akár pedig egyéb felekezetek néptanítóit speciel megnevezné. Ahol pedig a rendelet tanító és tanítónő között különbséget nem tesz, ott az egyetemleges intézkedés jótéteményeiből kizárni senkit sem szabad.

All ez — véleményem szerint — a ratio educationis keletkezése (1793. febr. 12. évi törvényesen bevett vallások tanítóiról különbség nélkül. Már pedig a gör. keletiek 1790—91. évi XXVII. t. c. „ad instar aliorum Regnicolarum“ egyenjogositattak.

A ratio educationis szövege a nyugdíjalapot illetően ekként intézkedik: hogy amennyiben a kincstár kezelése alatt álló tandíjalap a nyugdíjaztatásra esetleg elégséges nem volna, az a tanulmányi alapból fog pótoltatni; városok, mezővárosok (urbes et oppida) és egyéb községek ellenben kötelesek a saját területükön működött, de munkaképtelenné vált tanítóikról — si deficient — gondoskodni, bene de ipsis meritis convenienter sustentant.

E szöveg értelmében, véleményem szerint városok, mezővárosok és egyéb községek kötelesek az 1793. évi törvényesen bevett vallások iskoláiban alkalmazott tanítók esetleges nyugdíjaztatásáról a ratio educationisban megállapított arányban gondoskodni: kötelesek tehát a gör. kel. néptanítókról is gondoskodni, mert ezeket a nyugdíjaztatás beneficiumából a ratio educationis ki nem zárja.

Sőt e jótétemény által is moraliter és financialiter kíván rajuk hatni, hogy a róluk oly atyailag és szeretettel gondoskodó magyar baba, magyar kultúra derék és hazafias munkásai legyenek.

L. M.

Közzgazdaság.

Gazdatisztek országos kongresszusa.

Az eszme megpendítése óta figyelemmel kísértük a magyarországi gazdatisztek mozgalmát. Különös érdeklődéssel figyeltük az egri kongresszusa, melynek oly fejlett mezőgazdasága van s ahol ennélfogva felette kívánatos, hogy a gazdatisztek önállósága és erkölcsi tekintélye a kellő fokon legyen. Igaz, hogy megyénkben egynéhány nagybirtokost kivéve, a szó szoros értelmében vett gazdatisztek nem voltak alkalmazni: nem kevesebb örömmel kell azért nekünk is üdvözölni a gazdatisztek mozgalmát. — Ma már leszámolhatunk az e hó 6. és 7-én tartott gyűlés eredményéről. A gyűlésen, melyen a földművelési miniszter is megjelent s beszédet is mondott, Bujanovits Sándor elnököl. A gyűlés egyik jegyzőjévé választották Lombay Dező, bacsmezei gazd. egyesületi titkár. — A fontosabb megállapodások a következők: I. A gazdatisztek erkölcsi és anyagi érdekeinek biztosítása szempontjából kimondták, hogy: „A kongresszus szükségesnek tartja oly törvény alkotását, mely a gazdatiszti állás elméleti és gyakorlati kvalifikációját megállapítván, a gazdatiszti és némely ezzel rokon természetű hivatalos állás betöltését e kvalifikáció megszerzésétől teszi függővé.“ E célból küldöttséget meneszt Bethlen miniszterhez. — II. A gazdatisztek önszegély elvén alapuló nyugdíjintézetet létesítenek. — III. A kongresszus a gazdatisztek díjazásának megállapításánál a száztól rendszer a jövedelemben való részesülést) alkalmazását általánosítani s e célból a földbirtokosokat felkéri öhajjta. — IV. A „magán elhelyezés“ mellőzésével a központban országos elhelyező iroda létesíttessék.

Gyümölcsstermelés és a kormány. A földművelésügyi miniszter a gyümölcsstermelés és kertészet ügyét emeli öhajtván, jelentékeny intézkedéseket fog ez ügyben már az év folyamán életbe léptetni. Az e célra kiküldött miniszteri biztossal a hazai gyümölcsstermelési viszonyokat tanulmányoztatja; nagyobb állami kiegészítő falkolákat állítat fel, a nagyobb szilvatermelő vidékeken a legjobb szerkezetű francia aszalókat rendezve be, ezekben aszalási gyakorlati tanfolyamot létesít, a gyümölcs helyes csomagolására nézve is utmutatásokat fog adni, gyümölcsvészart rendeztet és egy oly szakközlöny megjelenéséről fog gondoskodni, mely az ország minden községébe, mint a falkolák hivatalos közlönye ellátogat, s a mely népszerűen irt szakutastásokon kívül az egyes vidékek gyümölcs-stermelési folyamatos világlatban tartja s erről többnyelvű kivonatos közlés útján a külföldi nagyobb gyümölcskereskedőket és konzulatusokat is kellő időben értesíti. E hivatalos szakközlöny „Gyümölcsstermelés“ címmel és a gyümölcsstermelési miniszteri biztos felügyelete alatt szerkesztve, már a napokban meg fog jelenni s községeken kívül, magánosok által is megrendelhető. A havonként kétszer megjelenő s illusztrált szakközlöny ára a f. évre csak 80 krajczár, mely egyszerű és pedig a „Gyümölcsstermelés“ kiadóhivatalába, az Athenaeum társulathoz, Budapest, Ferenciek-terén) küldendő be. A belligyminiszter e lap tartását valamennyi falkolával bíró község részére elrendelte a vallás- és közoktatásügyi miniszter pedig a felekezeti iskoláknak melegen ajánlotta.

Italmérés engedélyezése. A kereskedelemügyi m. kir. miniszter a következő körrendeletet intézte valamennyi magyarországi törvényhatósághoz, a szesz italok kimérésével foglalkozó üzletek megkezdéséhez és gyakorlásához szükséges engedély megadása tárgyában: A szesz italok kimérésével foglalkozó üzletek, úgymint bormérések, koresmák, sörházak és pálinkamérések kizárólag az állami italméresi jövedékről szóló 1888. évi XXXV. t. c. és annak végrehajtása iránt a „Magyar-

országi Rendeleték Tára“ 1889. évi folyamának 113. folyószáma alatt megjelent 33,450. sz. pénzügyminiszteri utasítás rendelkezései alá esvén, ezen üzletek megkezdésére és gyakorlására az engedélyt az idézett törvény 3. §-a értelmében az üzlet helye szerint illetékes kir. pénzügyigazgatóság adja meg. Az 1884. évi XVII. t. c. 10. §-ának azon rendelkezése tehát, mely szerint a felsorolt italméresi üzletek engedélyhez kötött iparoknak minősítették és azok gyakorlásához iparengedély volt kieszakzandó, az italméresi jövedékről szóló 1888. évi XXXV. t. c. határozmányai által hatályon kívül helyezettnek tekintendő; s azok, kik a pénzügyi hatóság részéről kiméresi vagy kismértékben való elárúsításra engedélyt kapnak, ebbeli üzletökre az iparhatóságoktól külön engedélyt kérni nem kötelesek. (1888. XXXV. t. c. 3. §. utolsó bekezdés.) Minthogy ezek szerint a kizárólag italméressel foglalkozó, felsorolt üzletek, úgymint koresmák, bormérések, sörházak és pálinkamérések az idézett újabb törvényes rendelkezések által az ipartörvény határozmányai alól kivették s így iparüzleteknek többé nem tekinthetők; minthogy továbbá a regale kötelezett italméresi jog is egyáltalában megszűnt: ebből következik, hogy a koresma, bormérés, sörház és pálinkamérés gyakorlása iránt az ipartörvény 11. §-ában, illetve az 1886. évi 25,900. szám alatt kiadott miniszteri rendeletben körülírt helyhatósági szabályrendelet alkotásának szükségessége immár elesik; az ezidőszert fennálló és kormányhatósági jóváhagyással ellátott ily szabályrendeleteknek pedig csakis azon intézkedések maradnak hatályban, illetve csakis azon intézkedésekre nézve alkothatók új szabályzatok, melyek az 1888. évi XXXV. t. c. 67. §-a értelmében az italméresi üzleteknek a most idézett törvény által nem érintett viszonyaira, nevezetesen a rendőri és orvosrendőri felügyeletre (pl. zárórák stb.) vonatkoznak. Ellenben az 1884. évi XVII. törvényekbe foglalt ipartörvény 10. dik §-nak a) pontja alatt felsorolt többi foglalkozási ágak, jelesen: fogadók, vendéglők, kávéházak és kávémerések, mint iparüzletek ezentul is változatlanul az ipartörvény rendelkezései alá esnek, és csak az ott meghatározott feltételek mellett gyakorolhatók; és pedig függetlenül attól, hogy azokkal szesz italok kimérése vagy kis mértékben való elárúsítása egybekapcsolva van-e vagy sem? A fentebb említett (fogadó, vendéglő stb.) iparágakra tehát — azonban csakis mint iparüzletek — az 1884. évi XVII. t. c. 11., 12. és 13. §-aira való tekintettel a törvényhatóságok és rendezett tanácsú városok által eddig hozott és kormányhatósági jóváhagyással érvényre emelt szabályrendeletek továbbra is fentartandók, illetve ily rendeletek ezentul is alkotandók: azonban ezen szabályrendeletek jövőben nem tartalmazhatnak semminemű intézkedést ezen (fogadó, vendéglő, kávéház és kávémérő) iparokkal kapcsolatosan gyakorolt italmérésre nézve, minthogy az italmérés kizárólag az 1888: XXXV. t. c. határozmányai alá esik, A mi az italmérésnek a fogadó, vendéglő, kávéház és kávémérő iparral kapcsolatban való gyakorlását illeti, ennek engedélyezése, mint azt már fentebb kijelentettem, szintén az 1888: XXXV. t. c. 3. §-a által megjelölt pénzügyi hatóság körébe tartozik, a mely azonban ezen hatáskörében akként jár el, hogy a fogadó, vendéglő, kávéház és kávémérő iparok gyakorlása iránt érvényben levő szabályrendeletek intézkedéseivel, nevezetesen azoknak az engedélyezendő üzletek számára vonatkozó rendelkezéseivel összefüggésbe fejeződjön. Az állami italméresi jövedékről szóló törvény (3. §) és az annak végrehajtása iránt kiadott utasítás (6. §) erre vonatkozó határozmányai szerint ugyanis a pénzügyi hatóságok tartoznak az italméresi engedélyek iránt beérkezett kérvények tárgyalása alkalmával, még mielőtt az engedélyezés föltétlenleg határozatot hoznának, a törvényben kijelölt közigazgatási hatóságot véleményadásra felhívni. Azon esetben pedig, midőn a felhívott közigazgatási hatóság az italméresi jövedékről szóló törvény végrehajtása iránt kiadott utasítás 6. §-ában kitűzött 15 napi záros határidő alatt nem nyilatkozik, a pénzügyigazgatóság a közigazgatási hatóság véleményétől többé nem függő italméresi engedély kiadását ahhoz köti, hogy a folyamandó a fogadó, vendéglő, kávéház vagy kávémérő ipar üzéséhez feltétlenül szükséges jogosítványt hitelt érdemlőleg fölmutassa.

Szerkesztői üzenet.

L. A. K. „Közte és köztem közt“ határozottan rossz kifejezés; vagy azt mondja az ön által felhozott esetben, hogy „Közünk“ vagy pedig — ha ez utóbbi sem fejezi ki kellően a gondolt fogalmak közötti viszonyt — úgy azt mondja, hogy „Közöttünk“ (vagy köztem) és közötte (vagy közte). A névont személynagral ellátni és utána ismét használni a már személynagrozott névont eredeti alakjában és értelmében, azt hisszük bántja a fület a legesekélyebb nyelvérzékű emberek is.

Naptár.

Május.

Havi és heti nap	Katolikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orosz naptár
12 Kedd	Pongrác vt.	Pongrác	30 Jak. ap.
13 Szer.	Szervác hv.	Szervác	1 Máj. Jerem.
14 Csüt.	Bonifác vt.	Bonifác	2 Nagy Athan.
15 Pént.	Zsófia vt.	Zsófia	3 Timót, M.

Felelős szerkesztő:

Dr. BALOGHY ERNŐ,

köz- és váltó-üggyvéd.

Laptulajdonos és kiadó:

BITTERMANN ANDOR.

HIRDETÉSEK.

350 hold erdőlegető

a gombosi vasúti állomás közelében 3, esetleg 6 évre haszonbérbe adandó, bővebb értesítést ad a kiadóhivatal.

1000. sz.

kgy. 1891.

Pályázati hirdetmény.

A tekintetes vármegyei törvényhatósági bizottságnak 132/1891. sz. határozatával jóváhagyott szabályrendelet értelmében községünkben a következő rendőri állásokra hirdetik pályázat:

1 örvezető, 2 gyalog és 2 lovas rendőri állásra, mely állások a következő javadalmazásokkal vannak összekötve: az örvezető évi fizetése 300 frt, a rendőröké 200 frt, ezenkívül a lovas rendőrök 100 frt évi lótarási átalányban részesülnek.

A ruhát és szolgálati lovat a rendőrök sajátjukból kötelesek beszerezni.

A pályázati kérvények, községi bizonyítvánnyal felszerelve és a községi előjárásra címezve, **f. hó 22-ig** okvetlenül benyújtandók.

Egyéb feltételek a szabályrendeletben tekinthetők meg.

Tiszaföldvár, 1891. május 9-én.

3—1

Előjáróság.

HIRDETÉS.

Ó-Kanizsa község előjárósága f. évi május hó 14-én délután 3 $\frac{1}{2}$ órakor a község házánál kezdetét veendő nyilvános szóbeli árlejtés útján 200,000 drb közönséges építési téglának előállítását, vagyis kiverését és égetését fogja biztosítani. Bántapénz száz forint.

Közelebbi feltételek a szokásos hivatalos órákban a városgazdánál betekinthetők.

Ó-Kanizsán, 1891. évi május hó 3-án.

KONCZ JÁNOS,

községi bíró.

1647. sz.

kg. 1891.

Pályázati hirdetmény.

Mélykut községben 428 frt 50 kr havonkénti részletekben fizetendő évi javadalmazással egybekötött egyik segéd-jegyzői állás választás útján 1891. évi május hó 25-én délelőtt 8 órakor fog betölteni.

Felhívhatnak a pályázni kívánók, hogy ezen állás elnyerése iránti s eddigi alkalmaztatásukat, valamint a vármegyei törvényhatósági bizottság által 6/közgy. 1887. sz. a. alkotott szabályrendelet 9-ik §-a által megkivánt képzettségüket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényeiket a választást megelőző napig alólirottán nyujtsák be.

Almás, 1891. évi május hó 8-án.

DEÁK ZSIGMOND,

főszolgabíró.

3—1

2056. sz.

kg. 1891.

Pályázati hirdetmény.

Rigyica — 3607 lelket számláló — községben halálozás folytán megürült községi orvosi állásra ezennel pályázat nyitattik. Fizetés: A községi pénztárból fizetendő évi 500 frt, továbbá a felek részéről szabályrendeletileg megállapított 20 kr beteglátogatási és 20 kr halott-kemelési díj.

Kézi gyógytár tartására jogosult.

Vagyontalanokat köteles az orvos ingyen gyógykezelti, a kézi gyógytárából adott orvosszerek ára mindazonáltal a község által megtérítetik.

A kellően felszerelt pályázati kérvényeknek ezen szolgabírósnál való beadására **junius 6-ika**, míg a választás megkezdésére **junius 10-ikének** reggeli 9 órája tűztek ki.

Baján, 1891. évi május hó 6-án.

A főszolgabíró ur szabadságon:

Lánczkor Antal,

szolgabíró.

3—1

159. szám.

1891.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a tek. apatini kir. járásbíróság 1312. sz. végzése által a bogojevai községi szegényalap végrehajtók javára Lajkó András és neje Asztalos Julia bogojevai lakosok ellen 202 frt 40 kr tőke, ennek 1882. évi január hó 1-ső napjától számítandó 8% kamatai és eddig összesen 39 forint 23 kr perköltség követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával Sütő Pál, Kálóczy Mihály és Suhajda Maris alapfoglaltatók javára lefoglalt jelen követelés s járuléka fedezésére felülfoglalt o. é. 320 frtra becsült 2 ló, kocsis, ruha-, butor-, és ágyneműekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 1312/1891. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Bogojeva község házában leendő eszközlésére 1891. évi május hó 30-ik napjának délelőtti 10 óra határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Apatinban, 1891. évi május hó 4-én.

Oláh János,

kir. bir. végrehajtó.

3—3

Pályázati hirdetmény.

Bács-Bodrogh vármegye alispánja öngyóságának folyó évi ápril hó 27-én 9957. sz. a. intézményével Mohol község községi rendőrségéről szóló szabályrendelete jóváhagyatván, minek folytán felhivatnak mindazok, kik Mohol községében az üresedésben levő egy lovas és egy gyalogos őrzetői, 2 lovas és 7 gyalogrendőri állások valamelyikét elnyerni óhajtják, miként ez iránybani kérvényeiket alólírott jegyzőnek **folyó évi május hó 30-ig** benyújtásuk.

A kérvényben igazolandó, miszerint folyamodó: a) magyar állampolgár, b) védkötelezettségének eleget tett, 24-ik életévét betöltötte, a 60-ikat pedig el nem érte, c) fedhetlen erkölcsű és teljesen rovatlan előéletű, d) teljesen egészséges, e) írni olvasni tud s ezenkívül a magyar és szerb nyelvet is bírja, f) az őrzetői állásra folyamodók ezenkívül igazolni tartoznak, hogy a magyar nyelvet szó- és írásban tökéletesen bírják s hogy az előírt írásbeli teendőket biztosan végezni képesek.

Imitten megjegyeztetik, miszerint a gyalog és lovas őrzető havi fizetése 20 frt, egy-egy rendőré 16 frt 66 kr, ezenkívül a lovasrendőröknek lótarási átalányul havonként és fejenként 10 frt. Ellenben köteles a rendőri személyzet az eljárásság által meghatározott s a járási tettes főszolgabíró ur által jóváhagyott egyenruhát sajátjából beszerezni, fegyverzet és lövegekről a község gondoskodik.

Moholon, 1891. május 2-án.

Mikosevics Antal, **Rausky Gyuka,**
jegyző. 2—2 bíró.

1434. szám.

Pályázati hirdetmény.

Ada város elüljárósága részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint a községi rendőrség életbe léptetése folytán 1 őrzető, 8 gyalog- és 4 lovasrendőri állás lesz választás útján betöltve.

Felhivatnak pályázni szándékozók, hogy sajátkezüleg irt kérvényüket **folyó évi május hó 25-éig** alulírott községi elüljáróságra címezve a községi jegyzőnél nyujtsák be, mivel a később érkező kérvények figyelembe vételni nem fognak.

A kérvényben igazolni tartoznak, hogy:

1. magyar honpolgárok,
2. védkötelezettségüknek megfeleltek, 24-ik életévüket betöltötték, de a 60-ikat el nem érték,
3. fedhetlen erkölcsűek és teljesen rovatlan előéletűek,
4. írni olvasni tudnak és a községben divó magyar és szerb nyelvet bírják,
5. teljesen egészségesek,
6. az őrzetői állásra ezeken kívül, hogy a magyar nyelvet szó- és írásban oly tökéletesen bírják, hogy azon az előírt írásbeli teendőket kifogástalanul végezni képesek.

Kötelesek lévén a megválasztottak a főszolgabírói hivatal és az elüljáróság által megállapítandó egyenruhát, úgy a lovasrendőrök a szolgálati lovat sajátjukból beszerezni, — fegyverzetet a község által láttatnak el.

Az őrzető állással évi 400 frt, gyalog- és lovasrendőri állás 250 frt fizetés, azonkívül a lovasok évi 100 frt lótarási átalánnyal vannak rendszeresítve.

Választás napja folyamodókkal később fog közölni személyes megjelenésük céljából.

Ada, 1891. május hó 4-én.

Jablonszky Miksa, **Milutinovits Illés,**
jegyző. 2—2 bíró.

2462. szám.

kig. 1891.

Pályázat.

Bács-Bodrogh vármegye Paraga községében az üresedésbe jött s 300 frt fizetéssel ellátott irnoki állásra pályázatot nyitok.

Felhivom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy szabályszerűen felszerelt folyamodványukat f. évi május hó 20-ig hozzájuk nyujtsák be.

Palánkán, 1891. április hó 24-én.

Csupor Gyula,
3—3 főszolgabíró.

2050. sz.

kig. 1891.

Pályázat.

Bezdan községben szervezett községi rendőrségnek egy, évi 240 frttal javadalmazott őrzetői, és négy, évi 180 frttal díjazott gyalogrendőri állás lesz a községi elüljáróság által választás útján betöltve.

A készpénzbeli fizetésen felül az összes rendőrszemélyzet kap teljes nyári és téli egyenruhát, mellényvel együtt, két pár új és egy pár fejelés csizmát, kellő téli felöltőt, kellő fegyverzetet s ehhez kellő löveget.

Felhivatnak tehát mindazok, kik a jelzett állások valamelyikét elnyerni óhajtják, hogy sajátkezüleg irt kérvényüket a keresztlevel, magyar honosságukat, erkölcsi magaviseletüket igazoló hatósági, úgy testi épségükről szóló községorvosi és eddigi alkalmaztatásukat előtűntető egyéb bizonyítványokkal felszerelten, alulírott községi elüljárósághoz **folyó évi május hó 16-ig** annál is inkább benyujtani el ne mulasszák, mert a később érkező kérvények figyelembe vételni nem fognak. Kiszolgált altisztek, úgy rendőri szolgálatban állott egyéneknek előny biztosítottatik.

Kelt Bezdanban, 1891. évi május hó 3-án.

Bosnyák János, **Oberreiter Szilveszter,**
jegyző. 2—2 bíró.

Első szabadkai jelzőlogkölsön közvetítő iroda.

Irodahelyiség-változtatás.

Van szerencsém a helybeli és vidéki n. é. közönség becses tudására hozni, hogy **irodát** a színház melletti özv. Manojlovics-féle házból a **Kossuth-utcai Prokesch-féle kétemeletes bérházba** helyeztem át, hol is általában

nagyszebeni földhitelintézetnél

17½, 30½ és 38 évi törlesztésre kölcsönök kaphatók. A kölcsön készpénzben folyósítatik és a meghatározott időn belül is, a fél által — félévi felmondás mellett — bármikor akár egészben, akár részben visszafizethető, mely esetben a **már befizetett tőketörlesztés leszámítva lesz.**

Bővebb felvilágosítással szolgál és megbízásokat elfogad 3—3

HALMI MÓR

Szabadkán, Prokesch-féle palota, a pályaudvar közelében.

721. szám.

kig. 1891.

Hirdetmény.

Mélykut község alulírott elüljárósága a megyei törvényhatósági bizottságnak 208/kgy. 1891. számú határozata alapján ezennel közhírré teszi, hogy a 6739 forint 19 kr költséggel előirányzott új jegyzőlak felépítése **folyó évi május hó 19-én délelőtt 9 órakor** Mélykuton a község-ház tanácstermében megtartandó nyilvános szóbeli árlejtésen a legkevesebbet vállalkozónak kiadatik. A költségtervezet és árlejtési feltételek a községi jegyzői irodában a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők.

Mélykuton, 1891. évi május hó 5-én.

Lajthay Benjámín, **Mikó Mihály,**
községi jegyző. 3—1 községi bíró.

4829/1891. szám.

Haszonbérbeadási árverési hirdetmény.

Alulírott m. kir. jószágigazgatóság részéről közzé tétetik, hogy a folyó évben lejáró különféle bértárgyak további haszonbérbeadása iránt az alább irt **helyeken és napokon** nyilvános szóbeli, írásbeli ajánlatokkal egybekötött árverés fog tartatni, melyhez a bérelni szándékozók 10% bánatpénzzel ellátva oly hozzáadással hivatalnak meg, hogy az általános és részletes haszonbérleti feltételek azon hivataloknál, hol az árverés tartatik, megtekinthetők. Haszonbérbe adni fog: **I. a kulai kincst. uradalmi Ispánságnál 1891. évi május hó 25-én délelőtt 8 órakor:** zombori volt jószágigazgatósági irodatiszti lak, alsó-pusztakulai 2¹³⁰⁰ hold föld, bárányjárás I. dűlőbeli 42⁷⁷² hold föld, kulai volt gazd. gyakornoki lak, kulai uradalmi két egyesített pince, kulai sörfőzői lak és irodahelyiség, deszpot-szentiváni 258¹⁴¹ hold föld, török becséi 96. számú 30²⁴² hold Tiszaátmetszési föld. — **II. a palánkai uradalmi Ispánságnál 1891. évi május hó 26-án délelőtt 8 órakor:** szöntai 4⁵⁹⁷ hold föld, gombos-erdői Dunarévjog. — **III. Szentes, a m. kir. adóhivatalnál 1891. évi május hó 27-én délelőtt 8 órakor:** csongrádi 84. számú 65⁷⁴⁷ hold Tiszaátmetszési föld, mindszenti 86. számú 24 hold Tiszaátmetszési föld. — Arad, 1891. április hó 30-án. **M. kir. államjószágigazgatóság.** 2—2

17358. sz.

tkvi 1890.

Árverési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a zombori takarékpénztár végrehajtható Hozsa Mihály és neje szül. Garai Orzse végrehajthatást szenvedő elleni 110 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajthatási ügyében a zombori kir. törvényszék területén lévő, Ó Sztapáron fekvő, az ó szta pári 1827. számú tjkvben foglalt és végrehajthatást szenvedettek nevében álló 1144½/b hr. sz. 1 hold 400 □ ölnyi szántóra 430 frtban és az ugyanazon tjkvben foglalt 1144½/c hr. sz. 1 hold 400 □ ölnyi szántóra 430 frtban megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1891. évi június hó 2-ik napján délelőtt 10 órakor** Ó-Sztapár község-házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 43 frt és 43 frtot készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1 én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerőnyvt átszolgáltatni.

Kelt Zomborban, 1891. évi február hó 11-én.

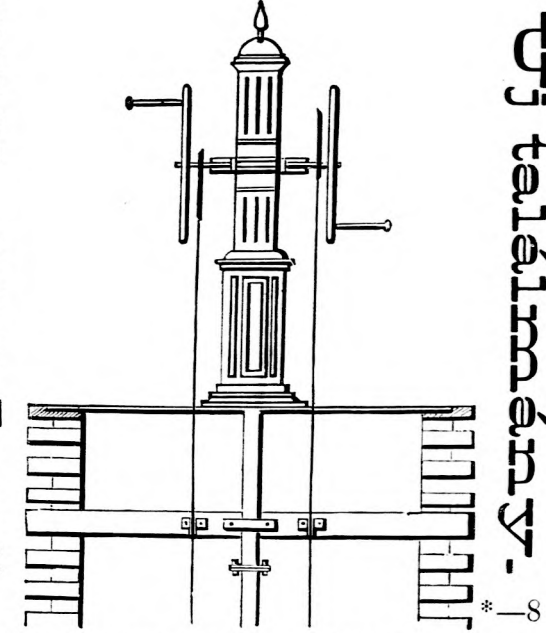
A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Ráics Lyubomir,
kir. trvszéki bíró.

Zombor, 1891. Bittermann Nándor könyv- és könyvnyomdájából.

Uj találmány.

„Neptun” kút.

Uj találmány.

SZALAY KÁROLY helybeli lakatosmester

„NEPTUN”

nevezetű új kút talált fel.

Ezen új találmányu kút **felülmulja az eddig ismert mindenféle szerkezetű kútnak.** Szerkezete igen egyszerű, légmentességre nincs szorítva, könnyen kezelhető és amellet vizet bőven szállít. Mindenféle vízvezetékre alkalmazható. **Fürdőkben, kertekben, festőknél, timároknál, ecetgyáraknál** egyaránt alkalmazható. A vizet minden magasságban és távolságra szállítja. Megrendelési ára sokkal olcsóbb, mint bármiféle szivattyús és romlásnak kitéve nincs. Javítása nem költséges.

Megrendelhető egyedül:

SZALAY KÁROLY

lakatosmesternél

Zomborban.

Pályázat.

A Fernbach család temerini uradalmában — Bácsmegeye — egy ispáni állás vár betöltésre f. évi július hó 1-ére. Évi fizetés 600 frt, tézstaliszt 4 métermáza, kenyérliszt 12 mmáza, korpa 40 kgr., árpa 6⁶⁰ hektoliter, tengeri 5⁶⁰ hektoliter, marhatartás 3 drb öreg és 3 drb növendék, anyasertés legeltetés 5 drb, kapásföld 3 hold.

A pályázótól megkívántatik a 40 évesnél nem magasabb kor, valamelyik gazdasági tanintézet tanfolyamának jó sikerrel bevégzését tanúsító végbizonyítvány, a magyar nyelv teljes bírása, szép kézírás, a gazdasági számvitelben kellő jártasság és végül tanúsítása annak, hogy már több éven át mint kezelőtiszt működött. A pályázni szándékozók sziveskedjenek irataikat f. évi május 25-ig Temerinbe, az uradalmi főtiszti hivatalhoz be- küldeni.

ROMY GYULA,
3—2 tiszttartó.

2513. szám.

kig. 1891.

Pályázat.

Bács-Bodrogh vármegye Temerin községében üresedésben levő, 400 frttal javadalmazott segédjegyzői állásra ezennel pályázatot nyitok s választási határnapul f. évi május hó 30-ik napjának reggeli 8 óráját tűzöm ki.

Felhivom ennél fogva mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényüket a választást megelőző napig hozzám nyujtsák be.

Kelt Ujvidéken, 1891. évi május hó 5-én.

Kolozsváry Sándor,
3—1 főszolgabíró.

Földhaszonbérlet.

Zombor sz. kir. város határában, az ugynevezett Ráncsovai pusztán, közvetlen Gákova község mellett, 486 kat. hold jól művelt föld, ebből 406 hold szántó, 30 hold kaszálló és 50 hold vízenyős legelőföld, 3 lakház, 6 gazdasági épület, több évre kiadandó. A bérbevenni szándékozók az alulirt földtulajdonosnál vagy **Sztrilich Zsigmond** fűszerkereskedőnél bővebb értesítést nyerhetnek.

Zombor, 1891. évi május hóban.

Sztrilich Gyula,
2—1 földtulajdonos.